

Ravenswood

Ravenswood

drama i fem akter efter Walter Scott

av Christian Lanciai (2001)

Personerna :

Lord Allan Ravenswood
hans hustru
Edgar, deras son
en präst
en presbyter
lorder och adelsmän i kyrkan
Sir William Ashton
Lady Margaret, hans hustru
Lucy, hans dotter
Henrik, hans son
Gamla Alice
Caleb, tjänare hos Edgar
Markisen av Arundel
Arvingen till Blackguard
Craigengelt, skojare
en krogvärd
en dödgrävare
en kammarjungfru

Handlingen utspelar sig i Skottland omkring år 1700.

Copyright © Christian Lanciai 2001

Ravenswood

Akt I scen 1.

Gamle Ravenswood Min son, jag ligger döende, och det är inte mitt eget fel. Det skall du veta....

frun Börja inte nu igen din eviga svada om hämnd och orättvisa....

Ravenswood Låt mig då för helvete få tala ut ordentligt innan jag dör!

frun Men det är bara uppprepningar, min älskade vän. Vi har hört det förut tusen gånger....

Ravenswood Du vet inte ens vad jag tänker säga.

frun Min man, tänk på att du är döende! Jag vill inte att du ska hetsa upp dig till vansinne och dö osalig i ursinne och sedan kanske aldrig få någon frid ens i graven....

Ravenswood Kärningstruntprat! Hör på mig, min son. Lyssna noga nu. Jag förlorade den sista processen, och därför har jag smällt av av harm, och bara därför ligger jag nu så förbannat döende. Men det är inte mitt fel! Det är den uslingen Ashton, som frånhänt oss all vår egendom, hela ditt arv, vår familjeära, hela vårt storslagna förflutna! Den uppkomlingen! Den bedragaren! Den fifflaren! Den genomruttna lagvrängaren!

frun Hetsa inte upp dig! Jag sade ju....

Ravenswood Gnäll lagom, kärning! Gnälla kan du göra när jag är död! Låt mig bara få dö i fred först, så kan du få gnälla sedan. Edgar måste få veta sanningen!

frun Men den vet han ju redan!

Ravenswood Nej, det vet han inte alls. Han vet ingenting. Han vet inte hur den där falske jesuiten Ashton fifflade till sig vårt slott och mutade alla våra domare och advokater bara för att han var sugen på vår ära och rikedom och avundsjuk på vår titel och önskade överta allting själv med penningen som medel, pengar, som han sugit åt sig med att utsuga oskyldiga människors blod, såsom mitt eget!

frun Lugna dig!

Ravenswood Nej! Jag vill inte lugna mig! Inte förrän jag är död! Lägg inte hämsko på mig, hustru! Det har du fått göra så länge vi varit gifta, men nu går det inte längre, för jag ska dö, och jag vill vara fri inför döden! Den satans William Ashton och hans blodigel till hustru, den satans häxan Margaret, som styr allt inom den familjen och alltid haft William under sin toffel, är skulden till hela vår familjs ousägliga olycka! Han och ingen annan och häxan bakom honom! Du är släktens siste telning, min son! Endast du kan återupprätta vår familjs heder genom hämnd, hämnd, hämnd!

Edgar Far! (*vill komma närmare honom*)

frun Det är förbi. Han är död.

Edgar Nej, det är aldrig förbi! (*omfamnar sin döde far*) Vilket fruktansvärt testamente du ger mig, far, det enda ordet hämnd! En sådan befallning är värre än någon förbannelse!

frun Glöm det, min son. Han var inte nykter.

Edgar Hur skall jag någonsin kunna glömma det? Att kommendera mig att glömma min fars sista döende ord är att bränna dem in på min panna för evigt! Nej, mor, min far lever vidare genom mig, och jag har plikter mot honom som skall uppfyllas, om det så skall kosta mig livet.

frun Ännu har vi någonting kvar att leva på. Vi är inte helt ruinerade. Låt oss överleva och lämna Ashtons i fred.

Edgar Du skall få leva i fred, mor, så länge du lever. Men det minsta jag kan göra är att bevaka Ashtons och följa deras minsta steg och avsteg och slå till utan att tveka om jag får den minsta rättvisa grund för att gå till rätta med dem.

frun Ja, min son, bevaka dem, men låt aldrig vreden styra din hand. Endast så länge du låter förnuftet ensam styra dig är du säker.

Edgar Låt oss nu begrava den siste baronen av Ravenswood, ty jag fruktar att den titeln aldrig blir min.

frun Den är din redan.

Edgar Nej, mor. William Ashton har betalat fredsdomaren för att få överta den.

Scen 2. Begravningen i kyrkan.

Många adelsfamiljer närvarande med svärd och högtidligt klädda. Ravenswoods kista bärs solennt fram genom kyrkan mot prästen vid altaret.

Så gör plötsligt en annan präst entré bakifrån och går hastigt upp mot kistan och koret.

presbytern Begravningen måste inställas! Detta går inte lagligt till!

prästen (vid altaret) Vem vågar avbryta en helig begravningsmessa?

presbytern Rättvisan själv! Lord Allan Ravenswood äger att begravas enligt skotsk lag och ej enligt engelsk!

prästen Men han begärde själv i sina sista dagar en anglikansk begravning.

presbytern Men lagen säger nej!

en lord (stiger fram) Det är Sir William Ashton som ligger bakom detta. Det är han som bett fredsdomaren stoppa begravningen av formella skäl.

en annan Skall lord Allan eller hans fiender få bestämma över lord Allans begravning? (*drar sitt svärd*)

många (drar sina svärd och rycker fram mot presbytern) Lord Allan! Lord Allan!

presbytern Ja, ja, jag ger mig, men bara inför detta övervåld! Och lord Allans efterkommande skall en dag få ångra sitt tillvägagångssätt mot rättvisan här! (*skyndar sig ut*)

Edgar Fortsätt ceremonin, fader.

prästen Intermezzot har helt tagit musten ur mig. Konflikter i kyrkan är det sista jag vill vara med om. Låt oss göra det kort.

Edgar (bestiger predikstolen och talar till hela församlingen) Vänner och anhöriga! Jag kallar er alla till vittnen! Ni har själva sett hur Sir William Ashton, efter att ha frånhänt min fader titlar och egendom, inte ens dragit sig för att försöka sabotera den hädangångnes begravning. Han har trampat på min faders lik! Jag tackar er alla för att ni kände samma harm därvid som jag. Utan era svärd hade min far blivit likskändad av den så kallade rättvisan. Jag kallar er alla till vittnen och ber er minnas detta.

de flesta Hör! Hör!

Edgar Nu kan ni fortsätta, fader. Andakten bröts för att sorgen skulle omintetgöras och ersättas av harmens glöd i våra hjärtan. Men vår familjs fattigdom och vanära vållad av en korrumperad jurist skall aldrig glömmas men en dag rättmätigt vedergällas. (*stiger ner. Prästen öppnar sin bönbok. Alla lägger undan svärden. Ceremonin fortsätter.*)

Scen 3.

Lucy

Skönhetens makt är den största men nog även den mest förvillande,
men i konflikter och krig är det enda förnuftiga att sitta stilla,
men farligt är även det doftande frestande alltför välgörande vinet,
och när du har sällskap av lyssnare är det bäst att hålla orden tillbaka.
Det finns ingen falskare sång än de smickrande orden
och ingen förförelse mera fatal än det glänsande guldets.
Om bara du lyckas bevara ditt öga, din hand och ditt hjärta helt rena,
så skall ditt liv bli lugnt och tryggt och befriat från smärta.

Ashton

Här går du, min dotter, och filosoferar som vanligt i jungfrulig ensamhet.

Nå, kan du visa mig äntligen nu var den där gamla Alice regerar.

Lucy Hon lever i ensamhet i största ringhet i fallfärdig koja men är ändå klokare och mera mäktig än någon med inflytande.

Ashton Mera mäktig än mig?

Lucy Du har bara formell makt, far, över det timliga, men gamla Alice kan se in i framtiden och in i människors själar.

Ashton Då kan hon nog inte se min, för jag har ingen själ.

Lucy Så du säger, far. Alla har själar och till och med du.

Ashton Kan du definiera den? Kan du bevisa den? Kan någon se den och ta på den? Finns den i magen, i huvudet eller i hjärtat? Ej någon expertobducent har ej någonsin uppdagat själen.

Lucy Om du ej kan se eller känna din egen själ kan säkert Alice det, och då är det nog på tiden att du får bekanta dig med henne. Här har vi nu hennes koja.

Ashton Ett anskrämligt ruckel minsann.

Alice (kommer ut) Lucy Ashton! Och Sir William Ashton i egen person! Ja, jag hörde nog röster, men aldrig att jag trodde Sir William själv skulle komma till mig.

Ashton Gamla Alice, min dotter har talat för er inför mig och var ivrig att föra mig hit.

Alice Varför det?

Ashton Hon ville att jag skulle se hur ni bodde så att jag förstode hur väl ert hus stod i behov av att upprustas.

Alice Jag har ej klagat.

Ashton Hur länge har ni levat här?

Alice Jag har bott här i sextio år. Under den större delen av den tiden var marken Ravenswoods mark.

Ashton Ja, jag vet. Jag har köpt den av honom.

Alice Och ni bor i Ravenswoods slott.

Ashton Ja.

Alice Och det ger er ej alls betänklighet av något slag?

Ashton Varför skulle det det? Jag har lagligen köpt egendomen med jordar och hemman av honom.

Alice Men slottets namn är alltjämt Ravenswood.

Ashton Ja.

Alice Och det finns ännu levande medlemmar kvar av den släkten.

Ashton Den framlidne siste baronen av Ravenswood har efterlämnat en endaste son, tror jag.

Alice Ja, unge Edgar. Jag ammade honom.

Ashton Fru Alice, jag vill gärna hjälpa er. Ni hörde till släkten Ravenswoods trognaste tjänare, men under min tid har ni levat här i misär. Låt mig få reparera ert hus.

Alice William Ashton, driv ej saken längre.

Ashton Är ni då så otacksam?

Alice Jag talar bara om viktiga saker. Ni har drivit Ravenswoods hus alltför långt utför branten av desperation, men det är ej ett släkte att leka med. Någon kan en dag ta hämnd i ett slag på er hela familj.

Ashton Vill ni varna mig?

Alice Ja. Ni är hård i er lagliga rättvisa men lika inskränkt som hård och kan aldrig se att även andra ibland kan ha rätt. Och om de blir förvägrade rätten till rättvisa kan de ta lagen i sin egen hand och med vapen som medel.

Ashton Anklagar ni mig?

Alice Nej, jag varnar er endast. Försök att försona er med släkten Ravenswood med diplomatiska medel. Det blir kanske det enda sättet att klara er från vedergällning.

Ashton (förrädmad) För vad? För att jag har följt lagen?

Alice Ni vet vad jag menar.

Ashton Nej, jag vet ej alls vad ni menar.

Alice Ni vill inte veta det då. Ni förtränger det.

Ashton Kom, Lucy. Jag har hört nog.

Alice Ni förnekar er själ och er mänsklighet med den.

Ashton Hon dillar.

Alice Jag ville blott varna er.

Ashton Tack för den varningen som jag ej bad om. Jag skall fixa upp ert eländiga ruckel, men det kan ni tacka min dotter för.

Alice Hon är en rättrådig flicka och omistlig skatt i sin godhet, ty hon har en själ, och hon vet det. Men hon är ett ömtåligt käril.

Ashton Lucy, nu går vi.

Lucy Tack, gamla Alice, för att ni tog emot oss.

Alice Jag tar emot vem som än kommer.

Ashton Adjö, gamla Alice. (*går och drar Lucy med sig*)

Lucy Varför blev du rädd för henne, far?

Ashton Inte blev jag rädd för henne. Hon är ju bara ett gammalt vimsigt käringluder.

Lucy Men hon är klok.

Ashton Som varnar mig för obefintliga faror?

Lucy Hur vet du att de är obefintliga?

Ashton Edgar Ravenswood har ingen sak mot mig, men jag har sak mot honom.

Lucy Hur så?

Ashton Han genomförde sin fars begravning med anglikansk präst i trots mot lagen och med våld!

Lucy Får en familj då ej bestämma över sina egna medlemmars begravning?

Ashton Inte om lagen har något att säga emot det!

Lucy Jag förstår inte din intolerans, far.

Ashton Nej, för du känner inte lagen, men det jämnar ut sig, för jag förstår inte din gamla Alice med sina dunkla olycksprofetior.

Lucy Hon vill bara alla väl.

Ashton Jag är inte så säker på den saken.

(*De kommer till en liten paviljong.*)

Lucy Gå vidare, far, och låt mig dröja här.

Ashton (*skämtsamt*) För att fortsätta med dina filosofiska funderingar eller för att hålla ett möte med en kavaljer?

Lucy Kanske båda.

Ashton Jag lyder, min dotter. Stanna bara inte ute i skogen över natten. (*går*)

Lucy Gamla Alice har varit blind i tjugo år men ser ändå längre och bättre än alla andra. Framför allt ser hon vad ingen annan kan se, men det kunde min far inte förstå eller acceptera. Om han struntar i hennes varningar måste jag dock ta dem på allvar. Här kommer han. (*Edgar kommer fram.*)

Edgar Min älskade!

Lucy Edgar! Varje gång jag väntar dig tvivlar jag med förtvivlan på att du skall komma, men varje gång tar du mig på nytt med överraskning!

Edgar Jag lever bara för dig. Jag har ingenting annat.

Lucy Jag fick äntligen min far att besöka gamla Alice, och jag tror jag kan få honom försonligt inställd till dig.

Edgar Det tror jag också. Jag fruktar bara min egen misstro, att någon skall svika oss, ett förräderi bakom kulisserna, en otrohet någonstans.

Lucy Så länge du har mig är vi båda säkra.

Edgar Ja, jag tror dig nästan, ty sannerligen var vårt första möte mirakulöst.

Lucy Du räddade mitt liv.

Edgar Kanske inte, men det såg illa ut när tjuren förföljde dig över ängarna och din far försökte träda emellan som en ännu fylligare måltavla.

Lucy Han talar om ditt mästerskott ännu idag.

Edgar Jag visste då inte vilka ni var. Men det var tur för er att jag är en skicklig jägare och alltid träffar rätt.

Lucy Min far vet fortfarande inte vem du var.

Edgar Låt det förbli så. Ju mindre han vet om mig, desto bättre.

Lucy Men en dag måste ni ge er till känna för varandra och försonas.

Edgar Det kan bara ske med din hjälp.

Lucy Jag skall göra allt vad jag kan.

Edgar Så länge du finns kvar för mig att älska här i landet stannar jag kvar även om det accelererar min familjs undergång. Jag har ingenting att leva för i Skottland utom dig. Om du inte fanns skulle jag genast ta ett skepp till kontinenten och gå i fransk tjänst.

Lucy Jag ser det som mitt livs heliga uppgift att åstadkomma en bestående försoning mellan våra familjer.

Edgar Du leder mig i livet som fyren i natten får ett skepp att segla rätt.

Lucy Jag tror vi kan lyckas med allt.

Edgar Så länge du tror det är jag med.

Lucy Älskade! Nu måste jag gå. Samma tid, samma plats nästa gång?

Edgar Om inte någonting händer.

Lucy Nästa gång skall du och far få komma varandra nära.

Edgar Jag är din, Lucy, och jag tror på dig.

Lucy Dito, dito!

Edgar Farväl! (*går*)

Lucy Ett mörkt moln hänger över hans panna som varslar om ständigt överhängande oväder. Om jag bara kunde hålla det på avstånd!

Akt II scen 1.

Det inre av borgen Wolf's Crag. En större matsal med tydliga spår av förödelse: ingenting har städats upp efter en stor förödande fest.

Edgar (kommer in, uppgiven, kastar sig ner vid bordet, tar en pokal, tar en butelj, försöker hälla upp, men buteljen är tom)

Caleb! Är alla flaskor tomma? *(Inget svar.)*

Inget vin. De digraste frågorna blir alltid svarslösa. De enda viktiga frågorna är de som aldrig besvaras. Som denna: vad är mera viktigt – ens skyldighet eller ens kärlek? Ens hälsa och välmående eller plikten? Att lyda sin faders befallning och livs sista önskan eller sitt eget hjärtas och samvetes innersta röst? Men kan någonsin hämnd bli en plikt? Detta river mitt innersta hjärta ihjäl, att jag blivit förälskad i dottern till den man som avsiktligt har ruinerat min hela familj. Skall jag då älska dottern och samtidigt illslugt planera en rättmätig hämnd och ett överlagt mord på min älskades far? Det går inte ihop! Hur jag än grubblar över problemet blir det bara värre och svårare. Caleb! Var är du? Och varför finns det inget vin?

Caleb (kommer in, förskrämd) Herre, jag har ej ännu hunnit att städa efter er faders begravningskalas.

Edgar Du säger det som om min far själv var den som mest festade efter sin död, men det var inte hans fest! Det var alla hans parasiter och släktingar som gjorde slut på det sista vi ägde, som om de ej helt ruinerat oss redan. Vi är ruinerade, Caleb, fullkomligt bankrutta! Och du har ej ens något vin kvar!

Caleb Vi kanske kan finna ännu någon rest där nere i källaren.

Edgar Skynda dig då, och sug upp den! Om det finns en endaste flaska kvar är det ej någon idé att vi sparar den!

Caleb (för sig själv) Allting är utsupet, och hela familjen är utdöd förutom en sista självdestruktiv rest. Synd på en så begåvad och tapper ung man. *(går)*

(Det bultar på porten.)

Edgar Är det ödet själv som kommer fram till min dörr? Kanske är det ett svar på min själssönderslitande fråga. Jag hälsar i så fall det välkommet. *(går och öppnar)*

(Åska och blixtar när han öppnar och William Ashton visar sig.)

Ashton Herren till Ravenswood? Jag är Sir William Ashton. Min dotter och jag överraskades plötsligt av oväder när vi på håll såg er borg. Får vi inträda?

Edgar (slår upp porten på vid gavel) Välkommen, Sir William. En ära att få ta emot er. Tyvärr har vi inte mycket att bjuda på. Som ni ser har våra sista gäster gjort rent hus och inte diskat efter sig.

Ashton Er faders gravöl, förmodar jag?

Edgar Ja. De tog ut den sista flaskan.

Ashton Får jag presentera min dotter, Lucy Ashton.

Lucy Men far, vi har ju redan träffat Edgar Ravenswood. Känner du inte igen honom?

Ashton Vid min obefintliga själ, är det inte vår räddare från den rasande tjuren! Nu först känner jag igen er! Vilken lycklig tillfällighet att det var just ni!

Edgar Jag säger det samma, ty därigenom fick jag träffa er dotter.

Ashton Jag trodde faktiskt att herren till Ravenswood var utomlands redan, vart jag hört att han ämnat sig för att göra sin lycka.

Edgar Jag är beredd att resa utomlands när som helst. Agenter vid hovet i Frankrike kan när som helst presentera mig för kungen.

Ashton Ni skulle säkert bli ett ypperligt officersämne.

(Caleb har under tiden kommit tillbaka med en flaska.)

Caleb Det fanns en flaska kvar.

Edgar Det räcker. Låt oss öppna den och tömma den och skåla för våra familjers välgång. Här behövs positivare tongångar efter min faders död. Kom in, jag ber, och slå er ner vid Allan Ravenswoods begravningsfests kvarglömda taffel. Liken ligger ännu kvar på borden genom alla tomma flaskor, men vi har den sista kvar att slakta. Slå er ner, känn er som hemma, trivs med sällskapet av alla tömda glömda drycker, och låt oss tillsammans vara glada.

Ashton Någon dysterhet låds vid ert festtal, som ej är helt övertygande.

Lucy Han har just förlorat och begravt sin far. Du kan ej kräva glädje av en sådan efterstämmning.

Ashton Kan ni hysa oss här över natten? Jag befarar att det hemska åskvädret där ute tvingar oss att söka skydd hos er.

Edgar Rum har vi tillräckligt minsann. Det som vi saknar är komfort.

Ashton Vi överlever nog. Tro inte att vi kommit hit för att åtnjuta ert obefintliga överflöd. Vi är här i viktigare saker. Jag har länge velat träffa er öga mot öga, Edgar Ravenswood.

Edgar Låt höra.

Ashton Det finns ett gammalt kristligt talesätt som säger, att man aldrig skall låta solen gå ner över sin vrede. Känner ni till det?

Edgar Är ni arg på mig?

Ashton Nej, men ni är arg på mig.

Edgar Varför skulle jag vara det? Jag känner er ju inte, och jag räddade ert och er dotters liv bara av en tillfällighet.

Ashton Varken jag eller hon har kunnat glömma det.

Edgar Vart vill ni komma?

Ashton Jag vill komma till en uppgörelse. Jag vet att er far hatade mig i hela sitt liv och desto mer ju längre han levde, för att han tvingades sälja Ravenswood till mig på grund av sina dåliga affärer. Han lär till och med ha förbannat mig på sin dödsbädd, och den förbannelsen lär han ha givit i arv till er. Lord Ravenswood, jag vill inte leva med en oförtjänt förbannelse över mitt huvud.

Edgar Och hur har ni gjort er oförtjänt av den? Genom att lura min far på pengar i hela hans liv?

Ashton Vad som var mellan mig och er far är begravt med honom. Det är inte det saken gäller. Vad som gäller nu är vad som är mellan er och min dotter.

Edgar Har hon sagt något?

Lucy Edgar, det är jag som vill ha en försoning mellan våra familjer, och det är jag som ligger bakom min fars initiativ till det samma.

Ashton Jag har kommit fram till att båda våra familjer enbart har att vinna på en förbindelse mellan er och min dotter. Framför allt skulle våra hus försonas. Jag har ingenting emot det, och min dotter har ingenting emot det. Har ni någonting emot det?

Edgar Detta förslag kommer helt oväntat och plötsligt. Naturligtvis har jag ingenting emot det, men bör vi inte ta det lugnt och försiktigt?

Ashton Just sådana ord hoppades jag få höra från er. Annars är ju er släkt känd för att alltid vilja gå händelserna i förväg och hellre ta lagen i egna händer än vänta på dess långsamma process. Just det har lett er familj i olycka, och det gläder mig att höra att ni är inriktad på en annan kurs.

Caleb Hur var det med vinet?

Edgar Lite vin, Sir William?

Ashton Ja, varför inte? (*Caleb serverar.*) Vi har ju faktiskt nästan någonting att fira.

Edgar Vad är det vi firar, Sir William?

Ashton Hör på mig, min gode unge lord. Jag vill bara allas bästa, och jag tror att jag är säker på att jag vet vad som är för allas bästa, och därför vill jag göra det. Jag vill ha en total försoning. Jag vill bannlysa alla era hämndtankar för alltid. Och det är bäst för er själv att ni går in på mitt förslag.

Edgar Varför?

Ashton Er far fullföljde inte sin sista process.

Edgar Ni menar, att ni har ytterligare krav på min familj efter att redan ha berövat oss allt?

Ashton Jag säger inte mer. Processen behöver inte gå längre. I stället för genomdrivande av processen erbjuder jag min dotter, med hennes eget villiga medgivande, åt er i en förlovning.

Edgar Det är alltså utpressning ni brukar för att få mig att ingå äktenskap med Lucy.

Ashton Vad ni är dramatisk. Allt ska ni då se i de dystraste tänkbara färger. Utpressning. Nåja, se det då som en utpressning men i positiv bemärkelse. Ni blir medlem av mitt eget hus, som var ert eget och bär ert eget namn, och Lucy och ni är som gjorda för varandra. Jag kan bara se ett lyckligt äktenskap som enda följd av vår intrig.

Edgar Ni förvånar mig, Sir William. Här sitter vi bland vrakgodset efter min fars förstörda liv, som ni var förstöraren av, bland ruinerna av den fest som släktingar och vänner tog ut till maximum bara för att läsa det sista av vad som fanns kvar av min olyckliga familjs resurser, och så kräver ni av mig genom utpressning att jag skall ta er enda dotter till äkta och få del av alla era ägor, ni återskänker min familj ett helt nytt skepp, och denna gåva tvingar ni på mig under hotelser, att om jag ej tar emot den tar ni ifrån mig det sista jag har.

Ashton Ni ser allting så drastiskt.

Edgar Och ni ser allting så sakligt att ni inte själv inser dimensionerna av vad ni erbjuder oss. Ni erbjuder mig en vacker hustru och full familjeupprättelse under hot om vedergällning om jag tackar nej till detta otroliga erbjudande som, ni måste ursäkta mig, jag finner vara för gott för att kunna vara sant.

Ashton Alltså är saken klar. Ni är förlovade.

Edgar Är vi?

Lucy Edgar, far menar faktiskt allvar.

Edgar Ändå fruktar jag något osynligt hot under ytan, som kanske inte ens Sir William själv är medveten om. Är ni medveten om, Sir William, att jag när som helst kan ta ett skepp till Frankrike och där träda i krigstjänst hos franske kungen? Minsta svek, och jag försvinner.

Ashton Jag visste om detta och tog det med i beräkningarna och fann det mödan värt att försöka hålla kvar er här för Lucys skull, ty hon älskar er.

Edgar Hennes känslor är inte obesvarade, och det vet hon.

Ashton Då har vi inte en enda plump i protokollet.

Edgar Dock förbehåller jag mig den rätten, som en sorts försäkring, att vid minsta uppenbarelse av svek ha rätten att försvinna.

Ashton Vi skall beakta detta, vara medvetna om faran och desto mer vinnlägga oss om att ställa allting väl till för er och Lucy.

Lucy (omfamnar honom) Tack, pappa!

Ashton Du är min enda dotter. Jag kan aldrig gå dig emot. Det var det att du förde mig till gamla Alice som öppnade mina ögon.

Edgar Har ni varit hos gamla Alice?

Lucy Ja, jag har i årtal sökt hennes sällskap, ty hon är klokare än någon annan.

Edgar Min gamla barnsköterska! Hur är det med henne?
 Lucy Lika blind och lika synsk som alltid.
 Edgar Jag måste hälsa på henne.
 Lucy Låt oss göra det tillsammans. Far har lovat att reparera hennes fallfärdiga stuga.
 Edgar Ni tycks ha godhet inom er, Sir William, trots allt vad ni gjorde mot min far.
 Ashton Jag vill bara ställa allt till rätta. Alltså godkänner ni förlovningen?
 Edgar och Lucy (*ser på varandra, tvekar*) Ja.
 Ashton Då är saken klar. Allt vad som behövdes var en smula gott vin, och det var helt och hållet er egen förtjänst, Lord Edgar.
 Edgar Nej, det var gamle Caleb som fiskade upp det.
 Ashton Det var i alla fall vin, och det var huvudsaken. Hade det varit whisky hade vi festat redan och planerat bröllopet. Det är den bästa medicinen som alltid hjälper mot allt och allra mest mot själens mörker: en liten anständig fylla varje dag, och man kan ej annat än sova gott hela livet och må väl därav, sig själv och hela sin omgivning till uppbyggelse och glädje. Jag önskar er allt gott, kära ungdomar. (*höjer sitt glas*)
 Edgar Låt oss då samtidigt önska båda våra familjer allt gott och ett äntligt slut på alla tragedier som har varit.
 Lucy Skål!
 (*De dricker varandra till och skrattar.*)
 Caleb Det finns mera.
 Edgar Spara det till i morgon, Caleb. Just nu kan det inte bli bättre än så här. (*Stämningen är den bästa tänkbara, och de fortsätter samvaron under avspänd trevnad, medan Caleb dirigerar in den gamla köksan med middagen.*)
 Caleb Fort, Mysie! Nu är det dags!
 (*Middagen bärs in.*)

Scen 2.

Alice Tjugo års mörker är ingenting mot vad man sett genom åren. De småskurna mänskorna gå såsom blinda och ser ingenting genom livet. De vaknar ibland när de plötsligt ser sina bemödandens fåfångor bryskt resultera i fullständigt logiska olyckor och katastrofer, som de i sin blindhet strax svära sig fria från under bedyrande av sin fullständiga oskuld och håller så krampaktigt fast vid sin blindhet och bygger på nytt genast upp nya kommande olyckor och katastrofer. Ack, människor, klokare vore ni alla om ni hade fötts såsom blinda! – Men jag hör annalkande steg. Det är Lucy med någon i sällskap som denna gång ej mera är den blint trevande fadern. Den här kavaljerens steg är utan tvekan bestämda – en man som ej ryggat tillbaka. Det kan bara vara en Ravenswood.
 (*Lucy och Edgar inkommer.*)

Lucy, hur vågar du föra en Ravenswood hit?
 Lucy Gamla Alice, dig kan ingen lura. Det är unge herren till Ravenswood själv, som du ammat som liten.
 Alice Den unge herr Edgar?
 Edgar Jag själv, kära fostermor.
 Alice (*på sin vakt*) Hur vågar du komma hit med en Ashton i sällskap? Du kan inte vara en Ravenswood. Låt mig få känna på dig. (*känner över hans ansikte*) Jo, det är en riktig Ravenswoods stålhårda flintrena panna och de rätta alltför skarpslipade

dragen. Jag känner igen dessa fåror, de djupa kindhålorna och kindens bens skarpa vinkel. Du är allt mitt skötesbarn, Edgar av Ravenswood, – men hur kan du stå så nära en Ashton?

Lucy Det är därför vi kommit hit, för att avslöja för dig, att vi är förlovade.

Alice Förlovade?

Lucy Ja, förlovade.

Alice Och låter du så glad för det, stackars menlösa flicka? Du skrattar åt din egen olycka!

Lucy (till Edgar) Kom ihåg att hon är gammal och ej alltid alldeles redig.

Alice Svara mig, herre till Ravenswood! Vad gör ni här på er fiendes egendom och med hans barn i ert sällskap? Jag kräver besked av ert ansvar!

Edgar Det är som vi sagt.

Alice Era förfäder var oförsonliga, men de var ärliga i all sin fiendskap. Aldrig att de sökte genom falsk blygsamhets krypande bedrägeri komma åt sina ovänner. Vad har ni att göra med Lucy Ashton? Säg bara ej att det är sant att ni faktiskt gått samman att följa ett öde i blindo gemensamt.

Lucy Det är faktiskt sant, gamla Alice. Far själv har beseglat och godkänt vår omedelbara förlovning.

Alice (ger allt hopp förlorat) Då hjälpe er Gud bägge två.

Edgar Gamla Alice, vi kom hit i avsikt och tron att vi kunde bereda er en smula glädje med att komma hit och förtälja vår nyhet, men vi tycks blott ha åstadkommit en motsatt effekt.

Alice Lucy, gå härifrån. Jag vill tala allena med lorden här.

Lucy Ja, gamla Alice. Jag lyder er alltid. (*går*)

Edgar (när Lucy gått) Vad menar ni, fostermor, med att från början försöka fördunkla vår lycka?

Alice Du säger att Sir William Ashton själv godkänt förlovningen? På vilka villkor?

Edgar Han har icke ställt några villkor.

Alice Seså, ut med språket! Han sade väl något? En slipad jurist ger ej ut något utan att helt vara säker på att han får dubbelt tillbaka.

Edgar Han sade, att min faders sista process skulle avskrivas som slutligt tecken på att våra släkter för alltid skall vara försonade.

Alice Och den gick du på?

Edgar Vad menar mor Alice?

Alice Vet du inte om att din blivande svärfar med manipulerande av lag och rätt under hela ditt liv och din faders har lurat ifrån er all egendom och all den rikedom i land och hemman din släkt en gång ägde?

Edgar Naturligtvis vet jag om det, men allt får jag ju tillbaka och dessutom Lucy själv, den kanske bästa hustru man kan få.

Alice Edgar, jag är blind, men jag har själens ögon, och de ser långt mer än mänsklig blick, ty mina öron är ej något annat än förlängda osynliga hyperkänsliga antenner. Jag hör allt och ser allt genom mina öron. Din far blev av William Ashtons slughet lurad så infamt och infernaliskt att han dog av grämselse när han först alltför sent blev medveten om hur det hade tillgått. Genom sin gedigna lagkunskap har William Ashton fifflat, mutat domare och roffat till sig allt. Men Allan Ravenswood gav inte upp, och vid hans död var än processen ofullbordad. Du är den som äger att ta upp den och fullfölja den och äntligen avslöja William Ashtons tummande med lagen. Det har skickats brev till dig från Överhusets Parlament som William Ashton lyckats stoppa i sin egen ficka som du därför aldrig fått.

Edgar Hur vet mor Alice detta?

Alice Jag har öron. Tjänstefolk har ögon, och de pratar. Gamla Alice hör allt det som är väsentligt.

Edgar Menar ni då att Sir William ger mig Lucy såsom muta för att jag skall lägga ner processen och så avstå från min rätt?

Alice I stället inlemmar han dig i sin familj, hans rofferier blir legaliserade, du blir en lydig och lojal lakej, och William Ashton kommer undan med allt vad han gjort.

Edgar Mor Alice, denna sanning är långt värre än min fars förbannelse.

Alice Förlåt mig, son, men jag var tvungen till att öppna dina ögon.

Edgar Lucy! Stackars flicka! Hon vet ingenting!

Alice Vad tänker du nu göra?

Edgar Jag har inget val. Jag måste lämna landet, gå i utländsk tjänst och få distans till allt.

Alice Det låter vettigt, ty om du blir kvar här måste Lucy bli din brud och du bli William Ashtons svärson och medbrottsling eller slå upp din förlovning, vilket skulle krossa Lucys hjärta, ty hon älskar dig.

Edgar Jag vet. Jag måste framför allt ta hänsyn till den stackars oskyldiga Lucy.

Alice Lämna landet. Kanske något händer medan du är borta, så att du kan återvända.

Edgar Jag skall hålla brevkontakt med alla.

Alice Edgar Ravenswood, du är den siste av ditt stamträd. Gör vad som är rätt, och din familj skall överleva.

Edgar Tack, mor Alice, för de orden. Det skall bli det enda jag vill göra nu så länge som jag lever. Men nu måste jag bege mig genast härifrån och ordna med min resa. Flykt från hemmet är min första plikt.

Alice Farväl, min son. Jag skall försöka göra bädden mjuk för Lucy i din frånvaro.

Edgar Jag vet, mor Alice, att ni alltid var den trognaste och mest lojala tjänaren i Ravenswoods familj. Nu, skynda, Edgar, bort, och fly! (*skyndar iväg*)

Alice Stackars gosse! I alla vänlighet så öppnade han dörren för en okänd gäst och inbjöd honom till att stanna över natten utan att förrän det var för sent förstå att gästen var den digra olyckan och katastrofen själv.

Scen 3. Vid paviljongen.

Lucy Vad kan Alice ha haft att förtälja min älskade som var så hemligt? Det måste ha varit förfärliga saker, ohyggliga familjehemligheter utan tvekan, som påverkar familjeöden i hundratals år. Bara Alice vet allting om sådant. Men här kommer Edgar. Han verkar alldeles förtvivlad och stressad i brådska.

Edgar (*in, i brådska*) Lucy? Du här?

Lucy Jag har väntat på dig. Har du glömt att du skulle beledsaga mig genom skogen tillbaka till Ravenswood?

Edgar (*för sig själv*) Detta är alldeles fruktansvärt. Hur skall jag bära mig åt? – Lucy, jag har fått bråttom.

Lucy Ja, det syns allt på dig. Vad har du fått veta?

Edgar (*kan inte behärska sig, rusar fram och tar hennes händer*) Lucy, min älskade, jag är förlorad.

Lucy Men vad har då hänt?

Edgar Jag är tvungen att omedelbart lämna Skottland.

Lucy Men varför?

Edgar För att icke skada oss mera.

Lucy Men hur kan väl du skada oss?

Edgar Därför att jag är herren till Ravenswood medan du är enda dottern till Sir William Ashton.

Lucy Är det nu den gamla erbarmliga släktfejdshistorien igen?

Edgar Jag kan inte förklara detaljerna.

Lucy Men du är tvungen att resa?

Edgar Ja, alldeles hopplöst.

Lucy Och vår underbara förlovning?

Edgar Min älskade, jag kan ej gifta mig med dig. Det var blott en underbar dröm och alldeles för underbar för att bli realiserbar.

Lucy Men vad är då hindret?

Edgar Jag kan ej förklara.

Lucy Så du bara lämnar mig här utan vidare?

Edgar Lucy, jag är mycket ledsen, men det gives ej något val.

Lucy Men du håller väl ändå kontakten med mig? Skriv åtminstone brev!

Edgar Jag kan ej lova att brev kommer fram från det krig jag i så fall är tvungen att skriva från, men jag skall skriva till dig, vare sig mina brev kommer fram eller inte.

Lucy Nu känner jag åter igen dig. Se här. (*tar fram ett guldmynt och bryter det*) Ej vår förlovning, men det enda hjärta vi var är nu brutet. Jag håller min halva och släpper den aldrig. Den andra är din. (*ger halva myntet*)

Edgar Du ger mig dig själv.

Lucy Ja, det gör jag.

Edgar Gudomliga och generösa gudomliga hjärta! Om blott du var fri från din egen familj!

Lucy Min familj är blott din nu för evigt. Jag vill aldrig vara en mindre än Ravenswood.

Edgar Grällt kontrasterar din ömhet och kärlek mot alla de sekler av hat som har rått mellan våra familjer. Min hämnd mot din far var bestämd, men för din skull var jag helt beredd att begrava den och glömma bort den. Men ingen historia kan någonsin borträknas eller förträngas och allra minst någon familjehistoria. Vi har ofta hämnats på Ashtons när mognadens timma har slagit och smärtgränsens tålmod sprängts, och likväl har den Ashtonska släktens intriger på nytt ruinerat oss och förfördelat oss i himmelsskriande grov orättvisa. Så kommer då du in i mitt liv, den enda rättfärdiga telningen av Ashtons träd, till den sista sig själv överlevande lorden av Ravenswood i hans fallfärdiga hus. Och vi kan icke äkta varandra, hur sann och hur ljuvligt unik i sin äkthet vår kärlek än är.

Lucy Jag vet ej vad som tvingar dig utomlands och vill ej heller bli upplyst om vad som blott kan vara ondska. Men bida din tid, unge Ravenswood, som alla Ravenswoods alltid har gjort, och när den rätta stunden är kommen så återvänd hit och gör rent hus med skurkar och spöken. Och ända till den dagen har du mitt ord på att jag här skall vänta på dig. Detta halvbrustna hjärta (*håller upp myntet*) är det uppenbara konkreta beviset därpå.

Edgar Och jag tror vid min själ att jag tror på dig. Med samma trohet skall jag hålla min del av vårt brustna hjärta. Och lita på mig, att jag ofta skall skriva till dig, varje dag, om så samvetet kräver det. Även om du ej får brev så skall de smärtsamt genljuda i hela etern.

Lucy (*omfamnar honom*) Min älskade, vi tillhör endast varandra och aldrig en annan.

Edgar Jag delar din tro.

Lucy (*ser på honom*) Då är vi överens. Jag är din. Endast döden kan bryta min ed.

Edgar Jag skall leva för dig, blott för dig, tills jag kommer tillbaka.

Lucy Du kommer tillbaka.

Edgar Jag kommer tillbaka.

Lucy Med de orden endast kan jag acceptera vår skilsmässa. Jag är ej någon och har ingen själ utom vad som av mig hädanefter skall taga sin boning hos dig.

Edgar Ljuva ängel, vi blir aldrig färdiga med denna så ömsesidiga kärlek.

(*Plötsligt hörs en bågsträng, en pil viner över dem, träffar trädet ovanför dem, och en träffad korp faller död ner över dem.*)

Lucy (*skriker till*)

Edgar Vad är detta? En död korp! Vem våga skjuta heliga korpar i Ravenswoods skog? (*Henrik, Lucys bror, tittar fram genom buskarna.*)

Henrik Förlåt att jag störde, men det var alltför frestande. Korpen satt så nära er, och jag kunde inte låta bli att testa min träffsäkerhet.

Edgar (*till Lucy*) Vem är detta? Känner du honom?

Lucy Min yngre bror Henrik.

Edgar Känner du då inte till att alla korpar står under klanen Ravenswoods beskydd? Och du vågar skjuta ner en korp inför en Ravenswoods ansikte!

Henrik Förlåt mig. Jag visste inte vem ni var.

Lucy Hur länge har du stått och lurat i buskarna, Henrik?

Henrik Bara ett ögonblick. Det var korpen som tilldrog sig mitt intresse, inte ni.

Edgar Nåväl, Henry Ashton, eftersom du är här kan du eskortera din syster tillbaka till Ravenswood, så slipper jag göra det.

Henrik Jag har ingenting emot att ni gör det.

Edgar Men det har jag.

Lucy Edgar Ravenswood har fått skyndsamt.

Henrik Jag förstår. Vår mor skulle ändå aldrig acceptera er förbindelse.

Lucy Vad menar du?

Henrik Jag vet vad mor tänker. Hon vill bara gifta oss uppåt, aldrig neråt.

Lucy Är då Ravenswood ett steg neråt för Ashtons?

Henrik Ashtons är rika och vill bli rikare. Ravenswoods är fattiga.

Edgar Och blir fattigare.

Lucy Men Ravenswoods är gammal adel. Vi är inte ens knapadel.

Edgar Men din mor är en Douglas.

Lucy Ja, och det glömmet hon aldrig.

Edgar Farväl, Lucy. Jag håller mitt ord.

Lucy Och jag håller mitt.

Edgar Det är allt vad jag begär.

Henrik (*bjuder henne armen*) Alltså, syster, till slottet?

Lucy Ja, till Ravenswoods slott. (*de går*)

(*När Ravenswood går ut åt ett håll och Henrik och Lucy skall gå åt det andra kommer Sir William Ashton in och möter överraskande Edgar just när denne skall gå ut.*)

Edgar Sir William!

Ashton Just er hoppades jag få möta! Förträffligt! Och där är ju Lucy och Henrik! (*frågande*) Åt olika håll?

Edgar Jag ber er att inte försöka hindra mig, Sir William.

Ashton Så lämpligt att jag kom då precis i tid för att göra det! Ni anar inte vem som just kommit till Ravenswood Castle för att gästa mig. Er kusin markisen av Arundel!

Edgar (*häpnar*) Arundel!

Ashton (tar honom vänligt om axeln) Vi har gemensamma politiska intressen, min käre blivande svärson, och som ni väl vet är er kusin markisen den främste förkämpan för er sak och banerförare för vårt parti. Ni måste bara träffa honom! Det kan inte komma ett gynnsammare tillfälle! *(till Lucy och Henrik)* Kommer ni med, barn?

Lucy Naturligtvis, far.

Ashton Då går vi hem alla tillsammans som den enda lyckliga familj vi nästan redan är.

(tar hand om dem alla med faderlig välvilja och leder dem bort. Edgar är närmast förbryllad.)

Akt III scen 1.

Slottssalen i Ravenswood. Stort uppbåd av fint folk.

Edgar Vad gör jag här i detta blixtrande sällskap av bara glättighet och flärd? Jag är värre än en utböling, ty jag är både lord och dessutom fattig, den sämsta tänkbara kombination, och därtill en älskare, en hopplös, dödsdömd, förtvivlad älskare, vars enda hopp är att komma bort från min kärlek, som är för god för att vara sann; ty alla djävulska parasiter tycks flockas till den som mal till ljuset, och av ren okunnighet spinna ett spindelnät av politiska intriger och ränker omkring den, bara helt omedvetet förstås, som all politisk destruktivitet alltid är. Men jag älskar henne, och desto mer ju säkrare jag blir om att aldrig kunna få henne.

Arundel Min käre kusin, här är du ju! Jag hade verkligen hoppats få se dig här. Sir William Ashton har försiktigtvis antytt för mig om att era familjer äntligen håller på att försonas och det på bästa tänkbara sätt genom ett heligt äktenskap. Kan det bli bättre? Du får ju till och med därigenom tillbaka alla din familjs gamla egendomar.

Edgar Det är för bra för att vara sant.

Arundel Vad menar du, frände?

Edgar Det är något som inte stämmer. Det fattas opposition i parlamentet.

Arundel Sir William ställer själv helhjärtat upp för vårt parti. Han välkomnar dig i sin familj bara för att han därigenom får se sin familj allierad med en ädlare än hans egen. Ditt utgångsläge kan inte bli bättre, min bäste lord av Ravenswood.

Edgar Jag vet, och det är det som skrämmer mig.

Arundel Älskar du henne inte? Hon är ju dock en betagande jungfru.

Edgar Vi älskar varandra verkligen.

Arundel Nå då så. Saken är klar.

Edgar Nej, det är det den inte är.

Arundel Du är nog bara svårmodig av naturen.

Edgar Om det ändå var så enkelt.

Ashton Min markis av Arundel och min lord av Ravenswood, ni är mina två mest ärade gäster i detta hus idag. Ni anar inte hur det fröjdar mig att få se er två här tillsammans.

Edgar Gynnar det era politiska planer, Sir William? Och ingår er dotter i era politiska planer?

Ashton Min vän, har någon här skymfat både er och mig genom baktal, eftersom ni hyser misstankar?

Arundel Han är bara svårmodig av naturen, Sir William.

Ashton Svårmod är ingen synd, men misstänksamhet är det.

Arundel Det är det jag menar. *(för Edgar avsides)*

Ashton (för sig) Anar han något? Vet han något? Mina planer får inte korsas nu! *(en tjänare vill honom något)* Ja, vad är det?

(Tjänaren viskar. Ashton bleknar och blir upprörd.)

Ashton Inte just nu! Det får inte vara sant!

tjänaren Hon är redan här.

Ashton För sent! Då kan krisen inte avvärjas.

(Dörrarna slås upp och lady Ashton gör entré.)

Margaret Ashton William, så lämpligt att jag skulle komma just nu! Jag hade inte kunnat komma lägligare!

William Min hustru, jag trodde du var i London.

Margaret Det var jag tills jag beslöt att komma hem.

William Varför sådan brådska hem?

Margaret Därför att jag har en god nyhet som jag inte ville uppskjuta ett ögonblick med att kungöra för världen.

William Vad då?

Margaret Min make, jag har funnit det lämpligaste tänkbara parti för vår dotter.

William *(förskräckt)* Vem då?

Margaret Den hedervärde arvingen till Blackguard, ett av Skottlands bästa partier, i beaktande av vilken utomordentlig förmögenhet han kommer att tillföra den familj han gifter in sig i.

William Den tölpen! Den bedragaren! Den oförskämde sprätten!

Margaret Var inte dum nu, raring. Han har pengar.

William Min älskade, Lucy är redan bortlovad åt en annan.

Margaret Jag vet. En stackars dyster adelsman utan pengar. Och en sådan dålig affär går du och kastar bort din enda dotter på. Så fort jag fick höra om det beslöt jag att åtgärda saken.

William Och det tror du att du har gjort?

Margaret Min vän, jag får alltid min vilja igenom. Det vet du.

William Betyder då din dotters vilja i sitt äktenskap ingenting?

Margaret Hon är bara en dum gås som inte vet vad som är bäst för henne. Alla föräldrar äger att besluta om sina barns äktenskap. Annars går det bara på tok.

William Du vet inte vad du gör.

Margaret Jag vet alltför väl vad jag gör, men du är blind. Men där är ju den ädle lorden av Ravenswood. Så bra att han är här. Då kan jag själv förklara för honom hur föga önskvärd han är. Lord Edgar Ravenswood!

William Hon går verkligen in för att ställa till med katastrof.

Edgar Ja, mylady?

Margaret Så bra att ni är här. Ni om någon är ju engagerad i vår dotter Lucys välfärd. Jag kan berätta för er den glada nyheten att hennes framtid nu är försäkrad genom att min make och jag enhälligt har bestämt oss för att acceptera arvingen till Blackguards frieri.

Edgar Jag förstår, mylady. Och att hon redan var trolovad med en annan bekommer er inte som hennes moder?

Margaret Naturligtvis äger en moder att överse med sin dotters svärmerier. Men när det gäller allvar kan hon aldrig säga nej.

Edgar *(ser sig omkring, betraktar Sir William som slår ner blicken, vänder sig slutligen till Arundel)* Min frände, vet du om vad det är för folk du associerar dig med? *(går raka vägen ut.)*

William *(försöker för syns skull göra något åt skadan)* Min hustru, det passar sig inte att du förolämpar våra gäster.

Margaret Jag har inte förolämpat någon. Det är de som går utan att säga adjö som förolämpar oss.

William Jag kan aldrig acceptera Blackguard som min svärson.
Margaret Då går du emot din egen dotters lycka och framtid.
William Du vet inte vad du gör.
Margaret Tvärtom, min vän. Jag hindrar dig från att i din blindhet vandra ut för stupet.
Arundel Madame, ni har trampat in i känsliga affärer som rör mig och er man.
Margaret Inte alls. Jag tänker bara på min dotters lycka.
Arundel Är ni säker på det? Tar ni inte ut hennes lycka i förväg för er egen del?
Margaret Håll er till era egna affärer, markis, och blanda er inte in i våra privata angelägenheter.
Arundel Madame, om ni begår ett misstag som hela er familj får lida för är jag icke beredd att överse med det. (*går*)
Margaret Vad menar han? Vem tror han att han är?
William Ledaren för Skottlands framtids viktigaste parti, och han *är* det.
Margaret Men vad har han med vår dotter att göra?
William Han ville åstadkomma något gott för vår familj. Den chansen har du kanske sumpat.
Margaret Och var är Lucy? Varför är hon inte här?
William Hon gick upp på sitt rum så fort ni visade er. (*går*)
Margaret Fattar då ingen här att vi inte har något annat val än vår egen familjs bästa?

Scen 2. En krog.

Craigengelt Din spoling, vad är det nu för intriger du har på gång?
Blackguard Vänta bara, ska du få höra det raffigaste hittills.
Craigengelt Jag väntar.
Blackguard Minns du vårt misslyckade försök att värva Edgar Ravenswood för den franska armén?
Craigengelt Ja, han kom ju på andra tankar genom att han kärade ner sig i något fruntimmer.
Blackguard Varpå han avfärdade oss med sårande arrogans. Sådant förlåter jag aldrig!
Craigengelt Du tar dina affärer för mycket på allvar. Du kan ju värva vilka jönsar som helst som kanonmat åt franske kungen och få betalt för det, men bara för att en Ravenswood inte går i fällan är det hans fel och inte ditt.
Blackguard Flickan han blev kär i var dottern till Sir William Ashton, sigillbevararen, en av Skottlands högsta lagvrängare.
Craigengelt Och?
Blackguard Jag prövade en rövare. Jag gissade nog att förbindelsen inte skulle gillas av käringen Ashton, som är en född Douglas, så jag lät henne veta ett och annat på rätt sätt skvallervägen, så att hon blev rätt preparerad och skulle slå in på min linje.
Craigengelt Och?
Blackguard Liksom i förbifarten lät jag det komma till hennes öron att jag eventuellt var intresserad av flickstackarn Lucy.
Craigengelt Och?
Blackguard Du upprepar dig. Låt mig berätta färdigt. Jag lät henne också förstå att jag väntade ett stort arv.
Craigengelt Så hon svalde betet.

Blackguard Med hull och hår. Jag har båda fruntimrena på halsen.

Craigengelt Är det för din egen skull eller bara för att hämnas på Ravenswood?

Blackguard Båda delarna naturligtvis. Vem kan tacka nej till de Ashtonska rikedomarna, som de roffat åt sig av det generösa huset Ravenswood?
(*Arundel kommer in och sätter sig vid ett annat bord.*)

Craigengelt Du har alltså morsan på din sida. Nå, men bruden då, och hennes far? Tänk om de säger nej?

Blackguard De kan inte säga nej om morsan säger ja. Hon är en Douglas.

Craigengelt Jag tvivlar på affären, gosse.

Blackguard Skall vi slå vad?

Craigengelt Om du inte får henne vill jag ha alla mina skulder efterskänkta.

Blackguard Och om jag får henne? Vad ska du då betala med? Du är ju lika fattig som kyrkråttan Ravenswood.

Craigengelt Något säger mig att du inte får henne och att något går snett.

Blackguard Jag får henne, var så säker. Vad som händer efter bröllopet skiter jag i, bara jag får hennes hemgift. Resten kan kvitta. Hennes kärlek och känslor kan hon få behålla, bara jag får hennes pengar. (*De fortsätter att diskutera när plötsligt Ravenswood kommer in.*)

Arundel Släkting! Jag har väntat på er!

Edgar Förlåt min sena ankomst. Jag mötte spöken på vägen.

Arundel Levande spöken eller döda?

Edgar Både och. Gamla Alice, min barnsköterska, har dött, och jag måste ombesörja hennes begravning.

Arundel Jag beklagar.

Edgar Hon var bara en gammal blind och onyttig kvinna, familjen Ravenswoods äldsta trojänarinna, som Ravenswoods nya ägare lät framleva i misär i ett sönderfallande kyffe, som slutligen begravde henne levande. Sir William lovade reparera det åt henne, men han är en man som gärna ger löften men lika ogärna håller dem.

Arundel Glöm Lucy, Edgar.

Edgar Hur kan jag göra det?

Arundel Hon må vara en sällsynt pärla i sin familj, men hela familjen för övrigt är ruttet. Glöm henne och processa mot dem i stället. Det har du allt att vinna på. Jag skall backa dig.

Edgar Det skulle krossa hennes hjärta, om jag helt kallt drog i gång en ruinerande process mot hennes korrumperade far. Jag vet hur korrumperad han är. Jag har hans öde i min hand, men för henne skull kan jag inte röra honom.

Arundel Låt mig göra det då i stället. Jag är ju egentligen släktens huvudman.

Edgar Nej, frände, jag är det. Jag är den ende Ravenswood i livet, och därigenom är jag släktens huvudman.

Arundel Men du saknar resurser. Jag har allt. Jag är som en farbror för dig. Lita på mig.

Edgar Nej, frände, ingen har någon att lita på här i livet utom sig själv. Förlitar man sig på andra förlorar man sig själv. Lämna mitt öde åt mig, och låt mig få skona Lucys och hennes familjs öde på mitt eget ansvar.

Blackguard Det är ju han själv. (*reser sig*) Vem vågar ta min älskades heliga namn i sin mun?

Arundel Vem är den skojararen?

Edgar Arvingen till Blackguard, en dumbom.

Blackguard Vem kallar du en dumbom, din uppnosiga kråkskrämman?

Craigengelt Bråka inte med honom, Buck. Han är för fin för dig.
Blackguard Han har förolämpat mig, på min ära!
Edgar Och hur har jag lyckats förolämpa dig som inte har någon ära?
Blackguard Genom att i din smutsiga mun ta det heligaste namn jag känner, nämligen min tillkommande brud!
Edgar (reser sig långsamt) Är detta en mardröm, eller drömmer jag i vaket tillstånd?
Arundel Kom, frände. De är bara berusade.
Blackguard Berusad, ditt svin! Vad är du då, din falska påfågel i lånta fjädrar?
Arundel Han har bara dåligt ölsinne, Edgar. Låt honom vara.
Edgar Vill du ha duell så återkom i nyktert tillstånd.
Blackguard Din högfärdige pajas! Dra ditt svärd och försvara dig, om du inte är en kruka!
Craigengelt Vässa ditt svärd, Buck, tills du är nykter.
Blackguard Jag är nykter, för helvete!
Craigengelt Det tror fan det.
Arundel (vill föra ut Edgar) Kom nu innan det blir värre.
dödgrävaren (kommer in) Om ni vill, lord Ravenswood, kan jag även spela för er på gamla Alices begravning.
Edgar Tänk inte på det, min gode man. Bara gräv ner henne.
dödgrävaren Men jag försäkrar er att jag är skicklig på fiolen.
Blackguard Gå och gräv ner dig, din ynkliga fjant. Vi har redan nog med pajasar här.
dödgrävaren Vill ni kanske hellre att jag spelar på *er* begravning?
Blackguard Jag är inte död än, din sopprot.
dödgrävaren Nej, inte ännu, men du står i kön.
Blackguard Vem släppte in den imbecille dåren här i hönshuset?
värden Ge honom något att dricka så blir han nöjd.
Blackguard Här har du då, ditt fyllo, och slit det med hälsan!
(kastar innehållet av ett ölkrus i ansiktet på honom)
dödgrävaren (torkar sig) Nu vet jag att jag inte ska spela på er begravning. Er begravning blir utan musik, och ingen kommer att spela för er ens någon klagovisa, ty ingen kommer att sörja er. Ni kommer att dö ensam.
Blackguard Lägg av för helvete, din förbannade olyckskorp!
dödgrävaren Jag ville bara spela för er på er begravning, men ni tackade nej. Men alla ska få spela på fröken Lucys begravning, ty hon står först i kön, och hennes visa blir den sorgligaste.
Edgar Vad säger du, min stackars dödgrovare?
dödgrävaren Er vill jag ingenting illa, lord Ravenswood, ty er grav skall aldrig bli grävd.
Arundel Karlen är en profet.
Craigengelt Kom, Buck, vi går.
Blackguard Duellen då?
Craigengelt Nästa gång.
Edgar Jag står till er tjänst, herr arvinge till Blackguard, om ni menar allvar även när ni är nykter.
dödgrävaren Nykterhet är ett sjukligt tillstånd som lyckligtvis går över, om man bara tar sitt vett till fånga.
Arundel Den mannen är klokare än han vet om själv.
Blackguard Jag ska slåss med er, mina herrar, en i sänder! Ställ er bara på rad, och jag ska ta er alla på en gång!

Arundel Är denne man lady Ashtons tilltänkta svärson?
Craigengelt Det är vad han tror, men jag tror att det kommer att finnas invändningar.
Blackguard Inte från lady Ashton!
Arundel Karlen är fnoskig. Han äger ingenting och tror sig kunna lägga vantarna på huset Ashtons egendomar.
Blackguard Ja, ty jag är skarpare än dåren Ravenswood, som släppte ifrån sig dem!
Edgar Jag har hört nog. Vi går.
dödgrävaren Huset Ashton får nog den svärson de förtjänar.
Blackguard Och det är jag det! (*till dödgrävaren*) Och du håller käft!
dödgrävaren Ni lär nog tystna innan någon dödgrävare gör det.
Arundel Den mannen är klokast i Skottland.
dödgrävaren Tack, Sir. På er begravning spelar jag gärna.
Arundel Tack, men det behövs inte just nu.
dödgrävaren Uppskjut det så länge ni kan men inte längre.
Craigengelt Du är färdig, Buck.
Blackguard Prat! Jag har ju bara börjat!
Craigengelt Kom nu! (*lyckas äntligen få ut honom och följer själv med*)
Arundel Slut på dagens underhållning.
Edgar Om den mannen blir Lucys blir han hennes död.
Arundel Ingen risk, min frände. Bara lady Ashton vill ha honom, och hon har aldrig ens träffat honom ännu.
Edgar Hoppas hon ser honom före bröllopet.
Arundel Vill du fortfarande gifta dig med henne?
Edgar Du menar Lucy?
Arundel Ja.
Edgar Någonting säger mig, att Lucy kommer att överlista alla män inklusive mig själv.
Arundel Du älskar henne.
Edgar Ja, och det blir allas vår olycka. (*till dödgrävaren*) Vill du spela på vårt bröllop, dödgrävare?
dödgrävaren Jag brukar bara spela på begravningar.
Edgar Vårt bröllop blir bättre än någon begravning. Du är inbjuden som hedersgäst, min vän.
dödgrävaren Det är inte alltid en dödgrävare blir bjuden på bröllop. Jag tackar för den äran.
Edgar Glöm det inte. Kom, frände, låt oss gå. (*går med Arundel*)
dödgrävaren Där ser man hur nyttig man är. Alla vill ha en till slut, ty ingen vill gräva sina egna gravar, fastän egentligen alla håller på med det hela livet.
värden Här får du, min vän. (*ger honom ett glas*)
dödgrävaren En får tacka. Vi är kolleger, du och jag, ty vi är de outhärligaste av alla: dödgrävaren och bartendern.
värden Och vi finns alltid kvar när alla andra har gått hem.
dödgrävaren Ja, någon måste ju städa efter alla liken.
(De dricker tillsammans.)

Scen 3.

- Ashton* Men Margaret, du kan inte mena allvar.
- Margaret* Saken är klar, och det är ingenting att diskutera.
- Ashton* Du kan inte göra så mot mig. Inser du inte att du bereder min undergång?
- Margaret* Undergången kommer från Ravenswood. Du skulle aldrig ha haft något med den familjen att göra. Allt ont kommer därifrån, och du inte bara övertar deras egendomar men inbjuder dessutom det sista ormynglet till att bli Lucys make, så att han desto rejälare kunde ta hämnd på hela vår familj. Vad tänker du på egentligen, William? Det var tur att jag kom hem i rätt tid för att hinna rädda dig och familjen.
- Ashton* Du fattar ingenting. Markisen av Arundel är Ravenswoods frände, och hans parti tar nu makten i Skottland. Efter din förödmjukelse av Ravenswood är jag inte värd ett ruttet lingon längre i markisens ögon. Han kommer att släppa mig som en rutten potatis, jag förlorar min ställning och blir arbetslös, och allt tack vare din kortsynthet.
- Margaret* Jag vet mer än du. Ravenswood är på väg utomlands. Han kommer att stanna borta tillräckligt länge för att vi i lugn och ro skall kunna utse en värdig make åt vår dotter. Ravenswood kommer troligen aldrig mer tillbaka.
- Ashton* Men han och vår dotter var ett så troget par, och de älskade varandra. Allt tyder på att de fortfarande gör det och ämnar vara varandra trogna. Jag har fått brev från honom där han försäkrar oss sin välvilja för Lucys skull, som han nu formellt friar till.
- Margaret* Jag har också fått brev från honom och besvarat det.
- Ashton* Vad har du skrivit?
- Margaret* Jag har försökt ta honom ur alla villfarelser med att förklara att han ingenting har att hämta här och att Lucy kommer att få en man som är värdig henne. Även Lucy har fått brev från honom. Det är slut med det nu. Hon skall inte få några fler.
- Ashton* Tänker du hårdbevaka henne och isolera henne?
- Margaret* Naturligtvis.
- Ashton* Vad tror du hon kommer att tycka om det?
- Margaret* Hon behöver inte få veta det.
- Ashton* Tror du inte hon kommer att genomskåda vad vi gör mot henne?
- Margaret* Jag är glad att du äntligen säger vi! Det betyder att du är med på vår plan. Det kommer helt och hållet an på oss hur vi sköter den här affären. Lucy lyder sina föräldrar.
- Ashton* Jag hoppas du har rätt.
- Margaret* Jag har alltid rätt.

Akt IV scen 1.

Lucy Ensamhet är dygdens moder, ensam var jag alltid, men så ensam var jag aldrig som i dessa mänskors sällskap, som blott se mig som en vara att godtyckligt schackra med. Min älskare är borta och hör aldrig av sig, men jag fruktar att mina bevakare tar hand om all min post och dessutom ser noga till att ingenting av mig når någon adressat. Jag varnade min Edgar för att skriva till mig och försökte antyda min situation av hopplös kringrandhet, men jag befarar att det endast göt ny olja på

hans ädla kärleks ömma låga. Men nu hör jag övermakten komma. Bara det nu ej igen blir tal om friare och äktenskap.

(*Ashton och lady Margaret kommer in.*)

Ashton Min dotter, du har fått besök.

Lucy Är det den där idioten Blackguard nu igen?

Margaret Han är en trogen och uppriktig man som bara vill dig väl.

Lucy Jag tackar. Vet han inte att jag sedan gammalt är förlovad?

Margaret Ack, hur många gånger, dotter, skall vi nu på nytt behöva älta detta? Ravenswood har glömt dig, och han har en annan flamma nu där han i sus och dus slår runt i Frankrike.

Lucy Hur vet ni det så säkert?

Margaret Säkra vittnen har bekräftat för oss hans utsvävningar som rucklare.

Lucy Vad då för säkra vittnen? Drinkare och skrävlare som Blackguard själv och Craigengelt, hans såte dryckesbroder?

Ashton Bruka ej den tonen mot din mor. Den gode Blackguard är nu här på friarstråt och menar allvar. Du gör klokast i att stå dig väl med honom.

Lucy Jag skall stå mig väl med honom.

Ashton Duktig flicka.

Margaret Hon var ej vår dotter annars. Hon vet väl att göra vad som är det rätta, ty hon vore annars ej min dotter.

Ashton Skall vi släppa in den ivrige och trogne friaren?

Margaret Jag tror att Lucy är väl preparerad.

Ashton (till en tjänare) Visa in den gode Blackguard.

Lucy (för sig själv) Om han vore så den godaste i världen och bland friare den mest försynte är han ändå som en loppa mot min älskare.

Margaret Vad sade du, min dotter?

Lucy Ingenting.

Margaret Se till nu att du hedrar din familj med att bemöta denne oslagbare friare med positivitet. Vi har ej råd att fuska bort ett spel med höga vinster.

Lucy Allra minst som insatsen är jag.

Margaret Precis, min dotter.

Ashton (kommer in med Blackguard) Välkommen, min käre vän! Min dotter har med iver väntat på dig.

Blackguard Ej så ivrigt som jag längtar efter henne.

Ashton Ja, jag lämnar er två turturduvor ensamma i er intimitet. Ni har, förmodar jag, en hel del att tillsammans överlägga om. (*går*)

Margaret Då min dotter är ganska ung och oerfaren hoppas jag, mr Blackguard, att ni ursäktar att jag villfar hennes önskan att jag stannar kvar för hennes skull?

Blackguard Vi har inga hemligheter, eller hur, Lucy?

Lucy Ni äger att föra ordet, mr Blackguard. Jag bara lyssnar.

Margaret Dock måste du svara.

Lucy Bara på frågor.

Margaret Naturligtvis.

Lucy Och mr Blackguard har väl bara en enda fråga, förmodar jag?

Blackguard Den viktigaste av alla.

Lucy Vi väntar med spänning.

Blackguard Nå, fröken Lucy Ashton, jag vill gifta mig med er.

Lucy Det var ingen fråga.

Blackguard Det var inget svar.

Lucy Jag svarar som jag vill.

Margaret Var nu litet tillmötesgående mot din friare, Lucy. Han försöker ju bara visa dig sin artighet.

Lucy Ni kan inte bara ta mig och leverera mig till altaret som en annan handelsvara, mr Blackguard.

Blackguard Vad begär ni mer?

Lucy Kärlek, till exempel.

Blackguard Kärleken kommer sedan.

Margaret Mr Blackguard har framställt sin fråga, Lucy, och du måste svara.

Lucy Är inte mitt svar redan välbekant för hela världen?

Margaret (till Blackguard) Alltså svarar hon ja.

Lucy Nej, mor, jag har inte svarat ja. Men hela Skottland vet att jag är trolovad med Lord Edgar Ravenswood. Så länge han lever, och så länge jag lever finns det ingen annan kärlek för mig.

Margaret (kallt) Hela världen vet att den ruinerade slarvern Ravenswood slår runt i utlandet med lösa fruntimmer och redan slagit upp ett antal nya förlovningar där.

Blackguard Ravenswood kommer aldrig mer tillbaka, fröken Lucy. Han har glömt er.

Lucy Hur vet ni det?

Blackguard Har han någonsin skrivit ett enda brev till er?

Lucy Han vet om han skriver att de inte kommer fram då de konfiskeras på vägen.

Blackguard Vem har inbillat dig det?

Lucy Jag vet det.

Margaret Du talar mot bättre vetande, min dotter.

Blackguard Och har du inte själv skrivit massor av brev till honom som han bara nonchalerat och lämnat obesvarade?

Margaret Hon skriver brev till honom nästan varje dag.

Blackguard Där ser du.

Lucy Jag fruktar att mina brev inte kommer fram.

Blackguard Och varför skulle de inte komma fram?

Lucy Jag fruktar att de konfiskeras på vägen.

Margaret Du är ju paranoid, min dotter.

Lucy Jag fruktar att jag inte är det.

Margaret Då är alltså saken klar. Härefter vidtar de festliga bröllopsförberedelserna.

Blackguard Jag visste väl att hon skulle säga ja! Det finns inte något bättre parti än jag i hela Skottland.

Margaret Vi är väl medvetna om det, och vi är tacksamma för ert generösa erbjudande, i synnerhet nu när min man inte längre är Sigillbevarare av Skottland.

Blackguard Vad menar ni, Madame? Har han förlorat sin tjänst?

Margaret Bara tillfälligt.

Blackguard Jag hoppas det.

Margaret (reser sig) Det gläder mig verkligen att vi har kommit fram till en ömsesidig överenskommelse, och i synnerhet gläder sig min dotter. Vi är mycket tacksamma, Sir.

Blackguard Jag hoppas bara att jag inte gått för långt.

Margaret Ingen risk, eller hur, Lucy?

Lucy Inte ännu.

Margaret (till Lucy) Det gläder mig. *(till Blackguard)* Där ser ni. Hon är nöjd. Skall vi gå? Lucy har säkert mycket att tänka på.

Blackguard (reser sig) Då återstår det bara att få vissa detaljer uppklarade med Sir William.

Margaret Ni skall säkert komma överens. (*visar vägen ut*) Efter er, min blivande svärson.

Blackguard Vi ses, Lucy. (*går*)

Lucy (ensam) Och ni vet inte vad som väntar er, om ni får er vilja igenom. Men jag vet vad som väntar mig. Det enda jag har i livet är veklagan och mardrömmar dag och natt, tills Edgar kommer tillbaka, om han någonsin kommer tillbaka. Annars är jag död.

Scen 2.

Edgar Ett år utan ett ord med bara formella brev som tydligt har dikterats av hennes mor. Har de satt henne i kloster? Min älskade, om jag bara fick ett tecken på att du alls mottagit och läst ett enda av mina hundratals brev! Men bara tystnad eller formalism. Det är omänskligt. Jag måste återvända hem, ty denna oklarhet är outhärdlig. Kanske hon redan är bortgift med den där skälmen Blackguard, men då skulle jag ha fått bud om det. Jag fruktar ett lidande värre än döden. Jag tycker mig se henne långsamt förtvina i jungfrubur med all sin frihet beskuren av grymma föräldrar, som blott tänker på egen fördel och struntar i sin dotters liv. Men jag vet ej om det bara är mina egna inbillningar eller om mina förfärliga aningar kan vara sanna. Jag måste ha klarhet. Tillbaka till hemmet, och må hela världen och hela karriären blott fara åt helvete!

Scen 3.

Ashton Vi måste få henne att fatta ett beslut.

Margaret Lugna dig, William. Tiden arbetar för oss. Om bara några dagar har tiden löpt ut för hennes frist.

Ashton Men hon vägrar ju att ge upp den där olyckan Ravenswood. Hon klamrar sig fast vid honom som om han var den ende mannen i världen.

Margaret Hon måste en dag vakna upp till verkligheten att det finns andra män än han.

Ashton Och den där häxan du anställde för att kurera hennes tvinsot gjorde ju bara hennes hälsa sämre.

Margaret Var tacksam för det. Det var ett led i strategin att bryta hennes motstånd, och den där käringens droger gjorde susen. Sedan kunde jag få henne att gå med på vad som helst.

Ashton Vad fick du henne att gå med på?

Margaret Hennes argument var ju alltid att hon omöjligt kunde slå upp förlovningen med Ravenswood utan hans medgivande. Nå, jag gav henne en frist. Om Ravenswood inte lät höra av sig med ett enda ord som svar på alla hennes brev före Sankt Judas dag skulle hon gå med på kontraktet. Hon lär redan vara tämligen övertygad om Ravenswoods otrohet.

Ashton Har du Ravenswoods brev kvar?

Margaret Inte ett enda. Jag förstörde dem alla omedelbart efter genomläsningen.

Ashton Det är nästan ohederligt.

Margaret Ingenting är ohederligt som sker för familjens bästa. Det vet väl du, min vän, som erfaren advokat.

Ashton Vi måste få äktenskapet igenom. Annars är jag ruinerad.

Margaret Jag vet, men det gäller att brudgummen inte får veta det förrän efter bröllopet.

Ashton Bara kontraktet undertecknas är vi sedan på säkra sidan.
Margaret Här kommer nu vår käre svärson. Välkommen, vår käre Blackguard!
Blackguard Jag kommer för att få se min brud. Hur mår hon?
Margaret Hon är lite opasslig men har säkert återhämtat sig till i morgon.
Blackguard Har hon kommit över sin svåra sjukdom?
Margaret Ja, tack vare den gamla kloka Ailsie Gourlay och hennes hårda mediciner har vår dotter överlevt sin svåra nervkris.
Ashton Det var ju Ailsies droger som bröt ner henne och knäckte henne.
Margaret Tyst, William. Det hör inte hit. Svåra sjukdomar kräver svåra mediciner, och Ailsie skötte sina saker tills du sparkade ut henne. Därför har vår dotters konvalescens försenats.
Blackguard Bara hon blir bra till bröllopet.
Margaret Till bröllopet skall hon stå på benen. Det garanterar vi.
Blackguard Och hur går det med den besvärliga processen mot Ravenswood?
Margaret Om bara inte hans frände markisen av Arundel hade drivit i gång den igen hade Ravenswood kunnat bli vår svärson. Nu när hämnd mot oss är det enda han tänker på är det omöjligt. Det är säkert just den processen som gjort Lucy så förtvivlad.
Blackguard Jag hoppas det inte ligger någonting i att den processen kommer att ruinera er, Sir William.
Margaret Naturligtvis inte. Man skall inte lyssna på lösa rykten.
Blackguard Som att Ravenswood förlovat sig utomlands?
Margaret Det är inga lösa rykten. Det talar alla om.
Blackguard Ett annat rykte omtalar att han är på väg hit.
Ashton Omöjligt.
Blackguard Jag hoppas det. (*gnuggar händerna*) Ja, då återstår väl bara formaliteterna. När kan vi underteckna äktenskapskontraktet?
Margaret På Sankt Judas dag.
Blackguard Det är om fyra dagar.
Margaret Allt skall vara klart till dess.
Blackguard Bruden också?
Margaret I synnerhet hon.
Blackguard Det är bra. Ju förr vi får det undanstökat, desto bättre. Om Ravenswood är på väg hit gäller det att ha pappren klara innan han dyker upp och ställer till med fler processer och skandaler.
Ashton Precis min mening.
Margaret Det gläder mig att vi alla är så överens. Därmed blir vår säkerhet fullkomlig.
Blackguard Kom bara ihåg, att jag ska ha en levande brud och inte ett spöke. Annars blir det inget av affären.
Margaret Givetvis, käre svärson. Vi skall hålla er underrättad. Men ni behöver knappast se henne före bröllopet.
Blackguard Jag litar på att ni står vid ert ord och att ni har klara papper.
Margaret Givetvis. Gå nu. (*Blackguard bugar sig och går.*)
Ashton Vi ska nog klara av det, gumman min. Några dagar till, och hans tillgångar är våra.
Margaret Och både Lucy och vi blir av med Ravenswood.
Ashton Allt löser sig tack vare din klokhets.
Margaret Tack, min vän.

Akt V scen 1.

Lucy Klä mig till brud, men gör det försiktigt, ty jag kan gå sönder. De här brysselspetsarna i denna lysande atlas av vithet är såsom en rustning av is på mitt hjärta, som känns som om jag aldrig någonsin mer skall bli fri från den, som en mer giftig och mördande mantel än den Nessuskappa som Herkules fick. Jag är död redan, ty jag skall fira mitt bröllop men icke med den som jag älskar och ärligt förlovades med utan med en låg opportunistutenör.

kammarjungfrun Ni har aldrig varit vackrare, fröken. Era kinders frostiga blekhet rimmar väl med er vithets jungfruliga renhet.

Lucy Jag känner mig som en snödrotning utan hjärta i en levande likkista.

Margaret (kommer in) Är ni inte färdiga ännu? Kontraktet måste undertecknas före klockan nio!

Lucy Mor har bråttom med min avrättning.

Margaret Se bara till att ni blir färdiga. Brudgummen väntar och har inte hela dagen på sig.

kammarjungfrun Man skall inte skynda med bröllop, frun. Brudgummen får gärna vänta bara bruden hinner bli färdig först.

Margaret Det bådär olycka att vänta med livsavgörande skeden till efter nio på morgonen!

Lucy Är mor vidskeplig?

Margaret Jag följer bara gamla goda råd.

kammarjungfrun Ni verkar något nervös, frun, som om det var ni som var bruden.

Margaret Jag är bara otålig. Vi har alla väntat länge på den här dagen.

kammarjungfrun Så. Nu är allt klart.

Lucy Mor, jag är färdig för din bila. Låt gästerna komma.

Margaret Det gläder mig, min dotter. Hittills har du skött dig.

(klappar i händerna) Låt prästen och gästerna komma!

(William kommer först in med prästen åtföljd av brudgummen, Craigengelt och andra gäster.)

prästen Det blev ett länge uppskjutet bröllop, Sir William.

Ashton Allt för att vara bruden till lags. Hennes nycker har satt myror i huvudet på oss alla en alltför lång tid.

prästen Är tvisten med Ravenswood över?

Ashton Processen har pågått i generationer och lär fortsätta så länge det finns någon Ravenswood kvar.

prästen Den siste lär vara i utlandet.

Ashton Ja, han är i något krig någonstans och lär knappast höra av sig.

prästen Ni förstår väl, Sir William, att eftersom ett bröllop är en helig affär måste jag vara mycket noga med att allt går riktigt till. Om jag har förstått saken rätt blev förlovningen mellan er dotter och Ravenswood aldrig uppslagen.

Margaret (ingriper) Den är uppslagen för länge sedan genom att Ravenswood förlovat om sig i utlandet.

prästen Har ni belägg för det?

Margaret Varena skotte som rest utomlands och hört om Ravenswood har talat om det!

prästen Jaså. Jag trodde alla ryktena kom från er.

Blackguard Vad väntar vi på? Bruden är färdig, och dokumenten ligger öppna och bara väntar på att skrivas på.

Margaret (till Lucy) Nu kommer din stora stund, Lucy.

Lucy Vad vill ni att jag skall göra?

Blackguard Skriv bara under äktenskapskontraktet, så ordnar sig resten sen.

Margaret Papprena ligger här framme.

prästen Ett ögonblick! Inte så bråttom! Detta är ett heligt moment som måste förrättas under övliga ceremonier. Först av allt en bön för att helga denna för oss alla så viktiga stund.

Margaret Ja, ja, men låt det gå undan.

Ashton Präster är alltid så långsamma, min kära. Det är deras yrke.

kammarjungfrun Ju långsammare de är, desto heligare är de. För resten är klockan redan över nio.

Margaret För sent!

prästen Härmed nedkallar jag Allmaktens välsignelse över den heliga äktenskapliga förbindelse som vi alla här är redo att bevittna mellan våra två så hedervärda kontrahenter och deras familjer. Jag hoppas att den ena av dessa kontrahenter med tiden må finna en välgörande läkedom för sitt sårade hjärta genom sitt tillkommande äktenskap som belöning för den lydnad och undergivenhet varmed hon i berömlig ödmjukhet fogat sig efter sina höga föräldrars välmenande önskningsar. Ej endast ett långt liv på jorden må vara hennes beskärda del för sin prövning och lydnad men även en evig kyrklig arvedel i de saligas boningar hädanefter. Därmed nedkallar jag alla Guds välsignelser över hela familjen Ashton och släkten Blackguard och deras efterkommande i alla tider släktled efter släktled. Må så vara. Amen. Nu kan ni skrida till verket.

Margaret Här är papprena.

Ashton Vem är först?

Blackguard Ni, Sir William.

Ashton (fattar gåspennan) Härmed undertecknar jag detta äktenskapskontrakt till båtad och lycka för min älskade dotter och hennes kyrkliga förening med en idealisk äkta man. Må de länge leva i lycka! (*undertecknar kontraktet*)

Er tur, min käre svärson.

Blackguard (undertecknar snabbt och slarvigt) Då är det bara Lucy kvar.

Margaret Här har du pennan, älskade barn. (*ger gåspennan åt Lucy, som närmar sig dokumentbordet med tvekan och vacklan.*)

Ashton Det är inte farligt, mitt barn.

Blackguard Bara en liten formalitet. (*till Craigengelt*) Hon kan väl skriva?

Craigengelt Annars är vi förlorade.

Blackguard Seså, skriv under nu, bruden min.
(*Lucy skriver.*)

Margaret Du skriver med torr penna, Lucy. Du måste doppa den i hornet först.

Lucy (tappar pennan) Vilket horn?
(*Blackguard och Henrik böjer sig båda för att plocka upp pennan och slår sina huvuden mot varandra.*)

Blackguard Du eller jag, din klåpare?

Henrik Det är din brud.

Blackguard (tar upp pennan, doppar den och ger den åt Lucy) Seså, min flicka, skriv under ordentligt nu.

Henrik (medan Lucy skälvoande forcerat skriver under) Jag är glad att det inte blev den hämndängeln Ravenswood, syster. Är inte du det också?

Ashton Tyst, Henrik! Hon koncentrerar sig!

Blackguard Bara ett ställe till, Lucy, så är det färdigt, så kan vi fira bröllop sen.

Lucy (håller pennan i luften) Jag kan inte! Jag kan inte!

Margaret (*skyndar till, för Lucys hand med pennan till pappret*) Det är det sista du behöver göra. Sedan är du fri från oss.

Edgar (*s röst utanför*) Släpp in mig! Försök inte stoppa mig!

Lucy (*utan att ha skrivit under*) Han är här! Han är här! (*tappar pennan*)

(*Dörren flyger upp och Ravenswood gör entré. Han går raka vägen in till förhandlingsbordet och ställer sig att betrakta signaturerna och Lucy under dödlig tystnad. Han kommer direkt från en lång och svår resa iförd röd hatt och mantel, beväpnad med värja och två pistoler, med håret i oordning och företer en tämligen vild uppenbarelse.*)

Margaret (*bryter tystnaden*) Med vilken rätt bryter ni er in och stör en familjs mest privata angelägenheter?

Henrik Detta är min sak, mor, att ta i tu med. Då hans kränkande intrång är ett *fait accompli* ber jag honom följa med till ett visst ställe där vi kan göra upp i godo.

Blackguard Om någon här har någon rätt att känna sig kränkt av detta intrång är det jag. Craigengelt, hit med mitt svärd, genast!

Ashton Jag beklagar, men ni kommer alla i andra hand. Denne man har i hela mitt liv vållat min familj olyckor och förtret. Om någon har anledning att göra upp med honom är det jag.

Henrik Nej, far, du är för gammal. Överlåt det åt mig.

Blackguard Låt oss alla ta hand om honom i tur och ordning!

Craigengelt Jag också!

prästen Lugna er! Låt oss höra vad han har att säga till sitt försvar.

Edgar Tålomod, mina herrar! En i sänder! Jag skall gärna uppta era utmaningar den ena efter den andra i tur och ordning, då ni alla tycks lika leda och likgiltiga vid livet som jag. Mig kvittar det om ni mördar mig eller jag avlivar er alla. Jag har här ett viktigare ärende att framlägga.

Ashton Mina herrar, lugna er! Stick era svärd i skidan! Låt oss talas vid förståndigt som fullvuxna män!

Blackguard Fan må ta mig om jag inte spetsar den där kroniske fridstöraren en gång för alla genast!

Craigengelt Och jag är hans sekundant.

Henrik Far, vi kan inte ha honom här i huset. Han måste ut genast. Låt mig få göra processen kort med honom.

prästen Detta är en helig gudstjänst, och vi var församlade här för att i heliga övningar ägna oss åt ett heligt sakrament. Var kommer alla svärd, dessa vreda blickar, dessa ljungande blixtar av hat och denna vulkaniska obehärskning ifrån? Detta skulle vara ett bröllop! Ned med alla vapen genast!

Henrik Ingen ska få kränka min systers bröllop! (*rusar mot Edgar med sitt svärd.*

Blackguard hindrar honom.)

Blackguard Stopp! Rent spel om jag får be! Jag var först!

Edgar Tyst! Allt har sin tid, och jag antar alla dueller genast, men sedan! Först måste vi avsluta detta sammanträde. (*vänder sig till Lucy och tar fram ett brev ur fickan*) Är detta av er hand, Lucy Ashton? (*visar det för henne*)

Lucy (*flämtande, svagt*) Ja.

Edgar Döm mig sedan! (*håller upp brevet inför alla*) Detta är ett heligt kärleksbrev i vilket Lucy Ashton lovar mig trohet så länge hon lever. Jag lovade henne samma trohet och har inte brutit den. Och nu, Lucy Ashton, (*visar äktenskapskontraktet med signaturerna för henne,*) är även detta av er hand?

Lucy (*kan inte svara*)

Ashton Om ni vill presentera dokumentära bevis på äktenskapsförhinder så ber jag er att göra det inför domstolen och inte här så skoningslöst inför min dotter.

Edgar Är jag icke här i min fulla rätt? Har jag ej rätt att få bestämt besked av den jag älskat? Mörda mig om ni vill, alla här och nu, men först skall jag ha bestämt besked! Och endast en har rätt att ge mig det, och det är den jag älskat troget intill hennes bröllop. Men brudgummen var icke jag. Nu vill jag veta vem hon valt till brudgum.

(Alla tvekar. Ingen vågar tala.)

prästen (bryter tystnaden) Lorden av Ravenswood är i sin fulla rätt. Han har varit utomlands i mer än ett år och saknat underrättelser om allt som pågått här. Så låt honom då få höra från miss Lucys egna läppar, att hon pliktskyldigast valt att lyda sina föräldrar när dessa valt ut en man åt henne i herren till Ravenswoods frånvaro. Låt honom få tala i enrum med fröken Lucy så att alla missförstånd skingras och hon får möjlighet att i lugn och ro ge klart besked i hur hon oåterkalleligt valt att avstå från honom på grund av hans processande mot hennes fader och i stället följt sin faders och moders vilja. Det är inte mer än rimligt.

Margaret Aldrig! Min dotter är enligt äktenskapskontrakt en redan trolovad brud och skall då aldrig före bröllopet få tala i enrum med en annan främmande man! All konvensans och etikett förbjuder det! Jag fruktar inte denne vilde krigares vapen och stannar kvar som skiljevägg mellan honom och min dotter vad han än må säga därtill med vilka medel han behagar.

prästen Stanna då kvar, min fru, men låt för Guds skull dessa två få ha ett samtal med varandra! Jag skall också stanna kvar om ni så behagar, och de har säkert ingenting emot en helig prästmans närvaro.

Edgar Stanna då kvar, fader, och var vårt vittne till vår uppgörelse, och ni får även stanna kvar, Lady Ashton, i egenskap av brudens moder. Men må alla andra dra sig härifrån, så att Lucy äntligen kan få tala fritt inför mig.

Henrik (accepterar) Vi gör upp sedan, Edgar Ravenswood. *(sticker sitt svärd i skidan)*

Edgar Närhelst ni behagar.

Blackguard Vår uppgörelse följer sedan.

Edgar När ni vill.

Ashton Lord Ravenswood, jag öppnade en gång mitt hus för er och ställde allting till ert förfogande intill min enda dotter. Ni svarade med otacksamhet, med ett för mig skadligt processande och med att överge min dotter med att resa utomlands. All denna skadegörelse har ni nu krönt med detta skymfliga förfarande att klampa in mitt i min dotters bröllop med vapen och hotelser och en kränkning som aldrig kan helas. Ingen av oss har förtjänat detta. Jag ville be er att komma med mig till mitt rum, så att vi får prata genom hela situationen mellan fyra ögon, och ni skulle då bringas till att förstå det angelägna i att ni lämnar min dotter, hennes liv och hennes framtid i fred.

Edgar I morgon, Sir William. Jag står till allas ert förfogande i morgon. Denna dag måste jag få ägna åt mitt eget liv först.

(Sir William går. När han gått går Edgar och regler dörren efter honom.)

Edgar Så. Nu är vi ostörda. Känner ni mig ännu, Lucy? Jag är alltjämt densamme, den Ravenswood som för er skull avstod från min rättmätiga hämnd mot er far och hans familj, som med svek och bedrägeri berövat min far och hans familj allt vad han ägde av värde. Den process som min kusin markisen av Arundel dragit i gång i mitt namn mot er far är han och icke jag ansvarig för då jag varit utomlands och aldrig befattat mig med den. Han ville att jag skulle avstå från er för processens och min familjearas skull, men jag vägrade. För att få distans till allt begav jag mig utomlands, men jag har aldrig fått distans till er och lär ej få det, om inte ni av egen fri vilja förklarar er tillhörig en annan.

Margaret Ert giftiga språk är alltför tydligt för att kunna missförstås. Självklarheten i att min dotter här står inför sin familjs oförsonlige och ende fiende är alltför uppenbar för att hon skall kunna svara.

Edgar Jag har icke tilltalat er, Lady Ashton, utan jag samtalar enbart med er dotter och accepterar inget annat svar än från hennes egen mun. Hon är en människa som har rätt att föra sin egen talan, eller hur? Nå, Lucy, jag väntar på ditt svar. I egenskap av den som ni ingått denna heliga förbindelse med (*tar fram ett halsband från under kragen med medaljongen med det halva myntet*) äger jag rätt att få veta om ni av sagt er denna förbindelse för att av egen fri vilja ingå i en annan.

Lucy (ur stånd att föra sin egen talan av chock och vanmakt) Det var min mor....

Margaret Hon talar sanning. Det var jag som av rimliga mänskliga och rättsliga skäl avbröt er förbindelse då den ej var lämplig för min dotters eller min familjs framtid, hälsa och välgång. Och för mitt egenmäktiga handlingsätt hade jag stöd från själva Bibeln. Läs upp texten, fader.

prästen (öppnar sin Bibel) "Om en kvinna lovar sig åt en man under det att hon är i sin jungfrudom och i sin faders hus, och löftet kommer till faderns kännedom och han icke säger nej därtill, så have löftet laga kraft. Men om löftet kommer till faderns kännedom och han säger nej därtill, så gäller icke hennes löfte."

Margaret Gud har gett er Lucys svar, lord Ravenswood.

Edgar Och är det då ditt allvar, Lucy, att bryta tro och loven och förneka din egen fria vilja för att hemfalla till bibliskt paragrafrytteri och med det som förevändning skrota den som älskat dig?

Margaret Hör på honom! Han hädar!

prästen (korsar sig) Må Gud förlåta den Gudsbespottaren!

Edgar Lyssna inte på dem, Lucy. Det är jag som talar till dig, jag, som uppoffrade allt för min trohet till dig, som begravnade min familjs heder och ära för din skull, som försakade alla mina vänner som rådde mig att avstå från min förbindelse till dig, och som nu har återkommit till dig för att från din egen mun få höra att du gått med på din familjs krav att bruka mitt förtroende för dig till att därmed genomborra mitt hjärta för evigt.

Margaret Hans melodramatik går för långt. Lord Ravenswood, ni ser ju själv att Lucy är fullkomligt oförmögen att svara er. Hon har varit länge sjuk och legat till sängs i sex månader under sträng diet av hårda mediciner som försvagat henne så till den grad, att hon är sårbarare än en orkidé om vintern, och i detta kommer ni och bestormar henne med era enbart upprörande känslospjut som ni roar er med att plåga hennes hjärta med. Men som hon ej kan svara i sitt chocktillstånd inför er upprörande närvaro ber jag få föra hennes talan. Ni har svaret i er hand. Ni har brevet i vilket hon med egen hand ber er att få avbryta förbindelsen med er. Dessutom har ni äktenskapskontraktet som hon själv undertecknat med mr Blackguard. Vad behövs det mer för svar?

Edgar (betraktar dokumentet; till prästen:) Och var det utan svek eller tvång som detta äktenskapskontrakt undertecknades?

prästen Min son, jag var själv vittne till att hon underskrev det med egen hand.

Edgar (ser på Lucy) Den som tiger samtycker. Du tycks inte ha några invändningar, Lucy, till vad din mor har sagt. Och dess värre är underskrivna dokument ovedersägliga bevis. Låt mig då icke mer få slösa bort er tid. (*rycker av sig sin medaljong; hårt, till Lucy:*) Här har du min trohetsed tillbaka. Du är löst från mina löften. Gift dig med vilken kopplare och roffare du vill, och jag hoppas du är mera trogen honom än du varit mig. Får jag även då be dig att du återställer din halva av trohetslöftet.

Margaret Låt mig. (*går fram till Lucy och klipper av hennes halsband och ger Edgar det halva myntet.*) För den enda gången är jag glad över att stå till er tjänst.

Edgar Min fru, därmed torde det glädja er att all själsfrändskap mellan mig och er dotter nu för evigt är bruten. Er allt tydligare roll i denna skilsmässa får mig att önska, att era onda önskningar och era ännu sämre handlingar må bli era sista stämplingar mot er dotters framtid och lycka. Om någon har krossat henne är det ni. Och er, fröken Lucy, har jag inget mer att säga än att jag skall bedja till Gud att ni för er uppsåtliga trolöshets och överlagda meneds skull ej skall bli ett föremål för hela världens förakt.

Margaret Ni har avlossat er sista giftpil mot min dotters hjärta och här i vårt hus mot vår familj. Ni har ingenting mera här att göra.

Edgar Jag vet. Jag avstår från Ravenswood och mitt namn och mig själv för evigt. (*går*)

(*När han öppnar regeln för dörren står de alla utanför: Blackguard, Henrik, Sir William, Craigengelt m.fl.*)

Blackguard Nå, din bövel, när ska vi ha vår duell?

Henrik Glöm inte att jag var först!

Ashton (*kommer in, överblickar situationen, växlar en blick med sin hustru, ser till sist sin dotter.*) Jag ser ett mänskligt slagfält.

Margaret Lord Ravenswood är färdig här.

Ashton Jag vill hoppas det.

Blackguard Tid och plats, lord Ravenswood!

Edgar Gift dig med din frilla först, så får vi se om du överlever det.

Henrik Här och nu, lord Ravenswood, för denna extra förolämpning mot min syster!

Edgar Ingen har kränkt din syster utom hela din infama familj och i synnerhet hennes odla till moder.

prästen Lord Edgar, det blir bara värre ju längre ni stannar.

Edgar Är det mitt fel att jag blir uppehållen på vägen?

dödgrävaren (*uppenbarar sig plötsligt*) Minns, att jag blev inbjuden att spela på ert bröllop.

Edgar (*skrattar till*) Javisst, det var bara det som fattades! Välkommen! Spela för de döda! De vandrar alla på dödens stig men är för blinda för att märka det och är bara tacksamma och fortsätter så länge det bär i säkerhet utför! Ta fram din fela och spela dem alla in i döden och ner i deras gravar, och täck dem sedan alla med mull så att ingen av dem i sin galenskap mera uppstår från de döda!

prästen Nu är han galen.

Ashton (*om dödgrävaren*) Kör ut den där tiggaren!

Lucy Nej, han är välkommen. Detta är mitt bröllop, och jag har rätt att bestämma vilka gäster jag vill ha. Om jag ej får välja brudgum förbehåller jag mig dock rätten att få välja dödgrävare. Kom, käre dödgrävare, och spela för mig. Du begravde gamla Alice, det vet jag, den klokaste människa som bodde på vårt område, och för det skall du ha tack. Det var den enda välgärning någon i vår familj gjorde mot huset Ravenswoods äldsta trotjänarinna.

dödgrävaren Jag spelade också för henne, må ni tro.

Lucy Det tror jag det.

Margaret Lucy, detta är ett solennt bröllop och ej ett spektakel för dårar.

Lucy Om du inte är nöjd med mitt bröllop kan du gå.

Margaret (*chockad*) Lucy!

Ashton Hon hämtar sig nog. Hon är bara överspänd.

Margaret Vi måste få henne i säng. Var är den där Ailsie som gav henne hälsosamma droger?

Ashton Har du glömt det? Jag körde bort henne för att hon höll på att förgifta ihjäl vår dotter.

Margaret Det var inte mitt fel.

Ashton Att jag räddade Lucys liv, eller att jag körde bort Ailsie?

Craigengelt Om ni överlever alla andra dueller står jag sedan på tur.

Edgar Och om alla de andra faller? Vill du då falla med dem, din ärkepajas, eller vill du överleva?

Blackguard Övermodig är han också!

prästen Det här går på tok! Det här går på tok!
(Dödgrävaren har börjat spela för Lucy, som andäktigt sitter och lyssnar.)

Margaret Kör ut Ravenswood! Få ut den djävulen ur vårt hus!

Lucy Vårt hus, mamma? Stal vi det inte från Ravenswood?

Ashton Vad understår du dig att säga, din slyna?

Margaret Hon är inte frisk!

dödgrävaren Jag skall spela henne till hälsa. Hon var död men börjar vakna nu.

Henrik Det är lika bra att vi gör upp här och nu, lord Ravenswood. (drar sitt svärd)

Edgar Som ni vill. Här får ni ju publik på köpet. (de slåss)

Ashton Sluta! Sluta!

prästen Det här går utöver min befogenhet. Jag sticker.

Ashton Tack för era insatser, fader, men de räckte inte riktigt till.

prästen Jag gjorde så gott jag kunde, men förberedelserna var helt era egna. Skörda ni frukterna i ert eget hus. (lyckas smita ut)

Henrik Ingen präst att ge oss sista smörjelsen.

Edgar Alla myndighetspersoner försvinner när de behövs.

Lucy Spela mera, dödgrävare. Spela oss in i dödsdansen. Låt oss känna att vi lever en gång innan vi dör. (stiger upp och börjar dansa till dödgrävarens fiolmusik.)

Margaret Lucy!

Ashton Ingenting kan stoppa henne nu. Det är ju hennes bröllop.

Margaret Det var inte meningen att det skulle gå till så här.

Ashton Ändå är ingen annan ansvarig för tillställningen utom du själv.

Blackguard Vila dig emellan, Henrik, och låt mig överta honom!

Henrik Det är inte *juste!*

Blackguard Det skiter väl jag i! (ansätter Edgar. Henrik lägger av fullkomligt utpumpad.)

Edgar Craigengelt, var redo att ta över när Blackguard tar slut!

Craigengelt Så gärna! (drar sitt svärd och ansätter Edgar)

Blackguard Nej! Han är min! (sparkar bort Craigengelt)

Craigengelt Ingen brådska. Vi har hela natten på oss.

Edgar Ni har hela evigheten framför er, om ni bara ger er till tåls.

Henrik Evigheten kan vänta. Först måste vi få dig ner i helvetet. (ansätter honom)

Edgar För att jag älskade din syster, Henrik, utan att någonsin komma vid henne eller kränka henne, som alla i din familj har gjort?

Lucy (dansar) Edgar, vårt bröllop blir på andra sidan graven!

Edgar Jag ser fram emot det!

Henrik Han är för vältränad. Han är för svår. Vi klarar inte av honom.

Blackguard Vila, yngling. Lämna honom åt mig.

Lucy Spara honom åt mig, Edgar. Han är ju min brudgum.

Edgar De bara leker med mig. Jag har inte hjärta att klå dem. Var lärde ni er fäkta, era barnkoltar? Mot fårskallar på hedarna eller bland flickor utan kiltar?

Craigengelt Han bara driver med oss. Det är dags att göra slag i saken. (*ansätter Edgar*)

Lucy Kom, Blackguard, och dansa med mig. Minns att det är vårt bröllop!

Edgar Bruden kallar på sin brudgum. Det är bäst att du lyder, Buck. Jag ger dig tjänstledigt så länge.

Craigengelt Jag klarar honom ensam.

Blackguard (*till föräldrarna, när han ser henne dansa*) Är hon riktigt frisk?

Ashton Något är på tok med henne men jag vet inte vad.

Margaret Försök få henne i säng. Sedan blir hon normal igen.

Lucy Edgar, de vill se mig i säng med min brudgum!

Edgar Du bestämmer, ty du är ju bruden.

Lucy Nej, min mor bestämmer över mig, ty hon har bestämt över allt som har rört mitt liv. Hon bestämde till och med mina ord till dig i det enda brev de släppte igenom till dig, och nu bestämmer hon mig i säng med min brudgum.

Edgar (*börjar fatta*) Min Gud!

Ashton (*börjar bli rädd*) Det här blir mindre och mindre ett ställe för oss, Margaret. Låt oss dra oss bort från slagfältet innan det händer en olycka.

Margaret Är du rädd, William, för konsekvenserna av ditt handlingsätt?

Lucy Dansa med mig, brudgum!

Blackguard Allt för att behaga dig, Lucy. (*dansar med henne*)

Lucy Hur vill du ha din säng, brudgum?

Blackguard Mjuk och skön och fylld av älskog.

Lucy Du ska få ännu mer än du begär.

Craigengelt Ta över, Henrik. Jag orkar inte mer.

Edgar Innan ni utmanade mig skulle ni ha tänkt på att jag var med vid slaget vid Blenheim.

Ashton (*bleknar*) Hertigen av Marlboroughs största slag!

Edgar Men det är för sent för er att backa ur nu! (*ansätter Henrik*)

Lucy Hur finner du din bröllopsbrudvals, min ädle make?

Blackguard Du är ljuvare än en ängel.

Lucy Bättre blir det i sängen.

Ashton Jag känner inte igen vår dotter, Margaret.

Margaret Inte jag heller.

Ashton Är det vi som gjort henne sådan?

Margaret Jag vet inte.

Lucy Hur många jäntor har du haft, Buck?

Blackguard Inte vet jag. Ett antal.

Lucy Men du är min första.

Blackguard Det ser jag fram emot.

Lucy Men jag tror jag vet hur det känns.

Blackguard Tror du det?

Lucy Ja, för jag har faktiskt redan känt det.

Blackguard Men du är ju jungfru.

Lucy Det är det jag menar. Jungfrur är känsligare än kallhamrade veteraner. Vill du veta hur jag känner det?

Blackguard Du gör mig nyfiken.

Lucy Håll till godo. (*sticker en dolk i hans underliv och drar upp den genom hela buken.*)(*Musiken upphör genast.*)

Blackguard (*släpper taget, blödande som ett såll*) Hon har mördat mig!

Henrik Syster! (*avbryter striden och skyndar till Lucy*)

Lucy (*skrattar hysteriskt*) Han bad om det! Han bad om det!

Edgar Lucy! (*rusar för att bistå henne*)

Ashton (*undersöker Blackguard*) Hon har slitit sönder hela tarmsystemet på honom. Han kan inte överleva.

Blackguard Den häxan! Hon lurade mig!

Henrik Det var min kniv, och den var väl vässad.

Edgar (*omfamnar Lucy*) Lucy, hur är det?

Lucy (*flinar*) Jag fick min brudgum till slut, men det var fel man, för han dög till motsatsen till vad han var ämnad för.

Craigengelt (*skyndar till*) Buck! Vad har hon gjort med dig!

Blackguard Den häxan har förgjort mig!

Edgar (*till föräldrarna*) Se era händers verk!

Lucy Det var inte deras fel. De visste inte vad de gjorde. De trodde bara att de skulle få sin brudgums pengar.

Blackguard Mina pengar? Jag har inga pengar.

Ashton Var ni inte arvingen till Blackguard?

Blackguard En tom titel. Jag såg fram emot att få överta hela Ravenswood.

Margaret Då ni ändå är döende, min ädle svärson, är det lika bra att ni får veta, att min make är ruinerad genom markisen av Arundels process mot oss i sin frände Ravenswoods namn.

Blackguard Ni har lurat mig!

Ashton Nej, stackars man, vi har alla lurat oss själva.

Edgar (*försöker trösta Lucy*) Lucy! Lucy! Det är över nu!

Lucy Nej, det är inte över. Det är nu det börjar. Det är bara över för min del nu.

Edgar Vad är det du säger?

Lucy De förgiftade mig, Edgar. De förgiftade mig gradvis genom sitt hat mot dig. När deras gift inte var tillräckligt för att döda min kärlek anlidade de drogblanderskan Ailsie, som fick fria händer att förgifta mig på riktigt, tills jag blev spak nog att inte orka göra motstånd längre. Och då blev jag bortgift med världens lämpligaste brudgum, en löjlig bedragare, som kunde lura alla med sin charm. Men jag kände honom som blivande brud och gav honom betalt för hans fåfängas oskuld. Nu har jag betalt min skuld och kan gå ut härifrån. Säg, Edgar, var jag trogen dig eller inte?

Edgar Min älskade, ännu kan allting bli bra.

Lucy Efter detta? Efter ett överlagt mord på min brudgum?

Craigengelt Han är död.

Ashton Slut då hans ögon.

Lucy Och jag följer honom, ty jag orkar inte mer. Du offrade allt för mig, Edgar, men jag lyckades offra ännu mera. (*dör*)

Edgar (*med Lucy i sina armar*) Nej, Lucy, Nej! Kom tillbaka! Nej! (*brister ut i gråt*)

Ashton Se dina händers verk, min maka. Var det värt besväret? Är du nöjd nu? Hade du verkligen alltid rätt?

Henrik Syster! Syster! (*gråter vid sin syster*)

Craigengelt På min ära, detta var ett högst osedvanligt bröllop.

dödgrävaren Jag visste att jag skulle få jobb här, men jag visste inte vem som skulle dö.

Edgar (*sansar sig, vänder sig till föräldrarna*) Hennes högsta ambition var att våra familjer skulle försonas genom vår kärleksaffär. Hon dog för den missionen. Sir William, är ni beredd att förlåta mig?

Ashton Förlåta dig för vad, min son? För våra egna missgärningar?

Edgar Henrik? Craigengelt? Jag är fortfarande skyldig er upprättelse av er ära.
Henrik Glöm det. Sorgen har fullständigt bedövat oss.
Craigengelt Vi har fått två begravningar för mycket redan.
Edgar Då återstår bara en sak. Era händer, mina herrar.
(räcker ut sin hand. Henrik fattar den först.)
Henrik Aldrig mera strid mellan våra familjer, lord Ravenswood, och detta hus lämnar vi åt er. Eller hur, far?
Ashton Er anförvant markisen av Arundel har faktiskt styrt det så.
Edgar Er hand, Sir William. *(Sir William fattar den.)* Bo kvar med er familj som mina förvaltare. Jag äger nu att söka mig utomlands igen, ty här har jag ingenting mer att göra än att bara sörja min älskade.
Margaret Lord Ravenswood, våra hjärtan är lika krossade som ert.
Edgar Då har vi äntligen något gemensamt, Lady Ashton. Er hand, Madame.
(Hon ger honom handen.)
 Craigengelt, följer ni med mig utomlands?
Craigengelt Varför inte? Jag brukade alltid följa Blackguard på hans skenmanövrer. Nu har jag ingen mer att följa utom er.
Edgar Då är vi alla försonade i Lucys namn som hon hade velat, men aldrig anade hon eller vi att det skulle gå så långt att hon för det skulle offra sitt liv. Hur barnsligt och futtigt är ej allt mänskligt våld och gräl mot allvaret i den sanna kärleken! Om ändå alla kunde lära sig något därav, som vi nu den hårda vägen lärt oss att beträda försoningens väg. Kom, mina vänner. Nu är det dags för oss att sörja.
Ashton Margaret, du satsade din enda dotter och förlorade hela insatsen. Sätt aldrig människoliv på spel igen.
Margaret Mitt hjärta blöder, och min förbannelse det är att det olikt Lucys ej kan blöda så lätt ihjäl.
Ashton Lev med din förbannelse och lär av den.
Edgar Kom, låt oss gå. Dödgrävare, din uppgift blir att hölja liken.
dödgrävaren Och ställa dem i ordning för begravningen.
Craigengelt Musiken fick ett sorgligt slut.
dödgrävaren Nej, min vän. Musiken upphör aldrig. Jag spelar på nästa begravning igen.
Craigengelt Du menar bröllop?
dödgrävaren Det är samma sak. Det kommer på ett ut. Det kvittar.

(de gå)

(Ladakh-Dharamsala, augusti 2001)